

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Економічний факультет

Кваліфікаційна робота

Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

на тему:

**«Облік та аналіз доходів, витрат та фінансових результатів
діяльності підприємств комунального господарства»**

Виконав: студент групи ОО-41,

Напряму підготовки (спеціальності)

071 «Облік і оподаткування»

Михнов В.Ю

Керівник: к. е. н., проф Гнатюк Т М

Рецензент: к. е. н., проф Солоджук Т В

Івано-Франківськ – 2022 р.

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Факультет Економічний
Кафедра Обліку і оподаткування
Освітній рівень “бакалавр”
Спеціальність 071 “Облік і оподаткування”

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

(підпис)

Баланюк І.Ф.

(прізвище, ім'я, по батькові)

“11” жовтня 2021 р.

ЗАВДАННЯ
на дипломну роботу студента

Михнова Владислава Юрійовича

1. Тема роботи: Формування та облік доходів і фінансових результатів виконання кошторису розпорядника бюджетних коштів

керівник роботи: Гнатюк Тарас Михайлович, к. е. н., доцент.

2. Перелік питань, які потрібно розробити: теоретичні основи обліку витрат діяльності та аналізу собівартості; особливості обліку витрат діяльності та формування собівартості продукції у КНП «Немовицький ЦПМСД»; аналіз витрат діяльності та собівартості продукції виробничого підприємства.

3. Дата видачі завдання 13.10.2021 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Теоретичні аспекти обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства	17.02.2022 р.	Виконано
2.	Методика обліку доходів, витрат та фінансові результати діяльності підприємства КНП «Немовицький ЦПМСД»	16.03.2022 р.	Виконано
3.	Аналіз доходів, витрат та фінансові результати діяльності підприємства КНП «Немовицький ЦПМСД»	18.04.2022 р.	Виконано

Студент

Мизнов В.Ю..

Керівник роботи

Гнатюк Т.М.

ВІДГУК
на кваліфікаційну роботу
студента Михнова Владислава Юрійовича

на тему: «Облік та аналіз доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємств комунального господарства»

Кваліфікаційна робота присвячена актуальній темі – обліку витрат діяльності та аналіз діяльності комунального підприємства

В кваліфікаційній роботі досліджені основні питання теми: сутність витрат та їх значення у діяльності господарюючого суб'єкта, класифікація витрат та порядок формування собівартості продукції (робіт, послуг), нормативно-правове регулювання обліку витрат діяльності та аналізу собівартості продукції, особливості синтетичного та аналітичного обліку витрат діяльності виробничого підприємства, специфіка калькулювання собівартості пакувальних виробів, аналіз структури і динаміки витрат діяльності виробничого підприємства, оцінка собівартості окремих пакувальних виробів та факторний аналіз їх прибутковості, шляхи зниження собівартості продукції у контексті зміцнення її конкурентоспроможності.

Практичну цінність для підприємства мають рекомендації автора по впровадженню різних методів розрахунку собівартості та шляхів її зниження не втрачаючи конкурентоспроможність.

Висновки та пропозиції, які зроблені в кваліфікаційній роботі, підкріплені відповідними розрахунками, формулами, порівняльними таблицями, та свідчать, що студент вміє на практиці застосовувати отримані під час навчання знання.

Кваліфікаційна робота може бути допущена до захисту, а її автор Михнов В.Ю. заслуговує присвоєння освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр зі спеціальності «Облік і оподаткування».

Науковий керівник,
кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і оподаткування

Гнатюк Т.М

«30» травня 2022 р.

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Економічний факультет
Кафедра обліку та оподаткування

РЕЦЕНЗІЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ
студента групи ОО-41
Михнова Владислава
Юрійовича
на тему:

«Облік та аналіз доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємств комунального господарства»

Актуальність теми. Сучасні умови господарювання для кожного вітчизняного підприємства є надзвичайно складними в економічних, політичних, соціальних аспектах. Кризові явища, ускладнення інтеграційних процесів в економіці, підвищення ризиків конкурентного середовища створюють надзвичайно складні умови функціонування та розвит підприємства.

Аналіз собівартості продукції підприємства є дуже важливим інструментом вирішення управлінських питань підвищення ефективності діяльності підприємства. У зв'язку з цим питання впровадження або оптимізації вже існуючої системи аналізу собівартості продукції підприємства в конкурентному середовищі є надзвичайно актуальними та потребують оперативного рішення.

Поява в Україні необхідності створення на підприємствах системи аналізу собівартості продукції пов'язана насамперед з відкриттям великих та середніх підприємств, що мають стратегічні цілі та довгострокові напрями

Задля забезпечення ефективності роботи таких підприємств проводиться економічний аналіз ефективності їх діяльності. В економічно розвинутих країнах аналіз собівартості продукції має не менш важливе значення, ніж аналіз показників діяльності підприємства.

Метою дослідження є обґрунтування теоретичних положень та розробка практично значимих пропозицій щодо вдосконалення обліку витрат та аналізу.

З поставленої мети впливають такі завдання: вивчити систему обліку витрат діяльності: структуру та функції; визначити сутність обліку витрат та його організації на підприємстві; розглянути нормативно-правове регулювання обліку витрат та аналізу; окреслити особливості організації обліку витрат діяльності; дослідити методику аналізу дотримання облікової політики на виробничому підприємстві КНП «Немовицький ЦПМСД»; оцінити аудит системи бухгалтерського обліку на виробничому підприємстві КНП «Немовицький ЦПМСД»; розглянути аналіз собівартості як інструмент підвищення ефективності системи обліку витрат товариства; запропонувати удосконалення обліку витрат діяльності та аналізу собівартості; розробити шляхи вдосконалення організації обліку витрат діяльності та аналізу собівартості продукції з використанням сучасних інформаційних систем.

Загальний висновок і оцінка випускної роботи. Випускна робота Михнова Владислава Юрійовича на тему: «Облік та аналіз доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємств комунального господарства» виконана відповідно до вимог кафедри обліку і оподаткування Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, тому може бути допущена до захисту із високою позитивною оцінкою, а її автор заслуговує на присудження першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 071 «Облік і оподаткування».

Рецензент,
доктор економічних наук,
професор кафедри фінансів
Прикарпатського
національного
університету імені Василя Стефаника

Солоджук Т В

“ ” _____ 2022р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. Теоретичні аспекти обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства	7
1.1 Сутнісна характеристика, функції та правова основа функціонування комунальних підприємств в системі суб'єктів господарських правовідносин.....	7
1.2 Обґрунтування складових системи організаційно-економічного забезпечення управління фінансами комунальних підприємств.....	18
1.3 Нормативна регламентація обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства	25
РОЗДІЛ 2. Методика обліку доходів, витрат та фінансові результати діяльності підприємства КНП «Немовицький ЦПМСД».....	29
2.1 Організація обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності комунального підприємства.....	29
2.2 Методика обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності комунального підприємства.....	34
2.3 Відображення доходів, витрат та фінансових результатів діяльності в фінансовій звітності	38
РОЗДІЛ 3. Аналіз доходів, витрат та фінансові результати діяльності підприємства КНП «Немовицький ЦПМСД».....	56
3.1 Аналіз динаміки доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства.....	56
3.2 Аналіз ефективності використання ресурсів підприємства	62

3.3 Підходи до удосконалення обліково аналітичної інформації підприємства	66
ВИСНОВКИ.....	75
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	80
ДОДАТКИ.....	86

ВСТУП

Однією з важливих матеріальних основ місцевого самоврядування є комунальна власність, за допомогою якої функціонують спільні інтереси мешканців певної територіальної громади.

Після проголошення державної незалежності України, перед країною постали певні виклики, пов'язані з розвитком місцевого самоврядування, як одного з ключових елементів взаємодії територіальних громад, держави та місцевості. Серед цих викликів важлива роль належить затвердженню юридичних та економічних засад права власності територіальних громад, тобто — комунальної власності.

Актуальність теми дослідження. Забезпечення високого рівня життя населення, задоволення необхідних потреб громадян у комфортному житлі, енергетичному, транспортному, медичному обслуговування — це ключові завдання соціально орієнтованої економіки. Відповідне задоволення вищенаведених потреб можливе лише за умов безперебійного та ефективного функціонування комунальних підприємств, а якість та ефективність діяльності підприємств комунальної форми власності напрямку залежить від їх фінансового стану.

Багато вітчизняних та зарубіжних вчених присвячують роботи оцінці проблемам у фінансовому управлінні в закладах охорони здоров'я, серед яких: Т. Брабаш [2], Т. Бачина[3], В. Глухова[5], О. Жулін[11], В. Загорський[13], О. Кириленко[18], Л. Пархета[25], О. Чорний[35].

Метою дипломної роботи є науковий розвиток теоретичних засад і практичних рекомендацій щодо формування та використання фінансових ресурсів медичних комунальних підприємств та розробка науково-практичних рекомендацій щодо удосконалення управління фінансовими ресурсами медичних комунальних підприємств в Україні, надання пропозицій щодо покращення їх функціонування. .

У ході написання дипломної роботи для досягнення поставленої мети були поставлені наступні завдання:

- охарактеризувати сутність комунальних підприємств, визначити їх функції та правову основу функціонування в системі суб'єктів господарських правовідносин;
- обґрунтувати складові системи організаційно-економічного забезпечення управління фінансами комунальних підприємств;
- провести аналітичну оцінку фінансів медичних комунальних підприємств в 2018-2022 роках;
- здійснити аналіз фінансово-господарської діяльності КНП «Немовицький ЦПМСД» Немовицької сільської ради в 2018-2022 роках;
- запропонувати напрями модернізації управління фінансами медичних комунальних підприємств в умовах реформи фінансування системи охорони здоров'я. мето

Об'єкт дослідження — процеси управління фінансами в комунальних медичних підприємствах.

Предметом дослідження дипломної роботи є сукупність теоретикометодичних та прикладних аспектів та рекомендації щодо управління фінансами медичних комунальних підприємств в Україні.

У процесі написання бакалаврської роботи при обґрунтуванні теоретичних та організаційно-правових засад управління фінансами комунальних підприємств використані такі методи наукового дослідження: абстрагування, аналіз, синтез, індукція, дедукція, узагальнення, системний метод. Під час формування аналітичного підґрунтя оцінки ефективності управління фінансами комунальних підприємств застосовані такі методи наукового дослідження: формалізація, вимірювання, статистичний, аналітичний, порівняння, соціологічний, структурнологічного аналізу. При визначені напрямів модернізації управління фінансами медичних комунальних підприємств в умовах реформи фінансування системи охорони здоров'я були використані

методи ідеалізації, прогнозування, узагальнення, моделювання, методи кількісних і якісних досліджень.

Інформаційна база дослідження – законодавчі акти та нормативно-правові документи України, монографічні дослідження, наукові статті, матеріали наукових і науково-практичних конференцій, навчальна література, фінансова звітність підприємства КНП «Немовицький ЦПМСД» Немовицької сільської ради.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в покращенні теоретичних та методичних положень щодо здійснення фінансового управління в медичних комунальних підприємствах, найбільш вагомими її результатами є:

набули подальшого розвитку:

- доповнення складових організаційно-економічного механізму управління діяльністю комунального підприємства з урахуванням стратегії розвитку, визначення оптимальної структури підприємства, методів залучення інвестицій в частині інвестування, бюджетні програми, пільгове фінансування.

- методичний підхід до розрахунку вартості додаткових платних медичних послуг із різних джерел фінансування (в розрахунку на 1 день перебування пацієнта).

Практичне значення сформульованих теоретичних положень, рекомендацій та висновків полягає у практичному використанні запропонованої моделі управління фінансовими ресурсами в контексті підвищення якості медичних послуг у комунальних медичних підприємствах.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ДОХОДІВ ВИТРАТ ТА ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

1.1 Економічна сутність доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства

Успіх діяльності органів місцевого самоврядування безпосередньо залежить від функціонування інституту власності, швидкого застосування законодавства та грамотного управління. Розвиток форм власності має значний вплив на добробут громадян, які проживають в країні, на перспективи розвитку громади та на добробут держави, тому зараз найшвидше перетворення відбувається у сфері муніципальної власності.

«Комунальна власність є формою державної власності, тобто власністю місцевих громад та органів місцевого самоврядування. Комунальна власність дозволяє отримати доступ до додаткових джерел доходу. Важливою умовою економічної та фінансової самостійності є форма власності громади на фінансові ресурси [2]. Етапи розвитку інституту комунальної власності описані в таблиці 1.1.

Перший етап створення Інституту комунальної власності розпочався у 1990-1991 роках, коли в українському законодавстві вперше було застосовано поняття «комунальна власність». Тобто розвиток інституту комунальної власності в Україні розпочався із запровадженням комунальної власності у 1990 році.

Громадська власність – це майно, що забезпечує діяльність відповідних органів влади, місцевий бюджет, житло, освіту, комерцію, охорону здоров'я, транспорт, зв'язок та багато інших засобів, необхідних для розвитку території.

Таблиця 1.1 — Етапи становлення інституту комунальних благ

№	Назва етапу	Ознаки	Нормативна база
1	Створення інституту комунальної власності (1990 – 1991 рр.)	Включає вступ до поняття та визначення правового порядку	Закони «Про Ради депутатів місцевого населення та органів місцевого самоврядування» (1990 р.), «Про власність» (1991 р.)
2	Націоналізація і практична реалізація власності громади (1991 – 1995 рр.)	Початок поділу державної власності між громадою; ідентифікація загального блага	Рішення Ради Міністрів З України № 11311 від 05.11.1991 р. про розмежування державної власності України на національній території (респ. право власності на адміністративно-територіальні одиниці (майно комунальної власності)»
3	Зміна організаційно-правової форми спільного майна (з виду державної власності на власність територіальних громад сіл, селищ, міст) (1996 р.)	Вилучення комунальної власності з державних структур та запровадження 2 форм співвласності територіальних громад	Конституція України (ст.142)
4	Застосування права власності громади (1997 р.)	Визначте ознаки здійснення права власності Співтовариства	Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні”(1997р.)
5	Формування муніципальної спадщини (1998 р. – по теперішній час)	Завершення поділу майна між державними та місцевими органами та визначення процедури управління якістю існуючої спільної спадщини	Закон України «Про передачу державного та комунального майна» (1998 р.), Проект закону України «Про управління комунальна власність"

Другий етап – позбавлення та практична реалізація комунальної власності у 1991-1995 рр.. Постанова Кабінету Міністрів України № 311 від 5 листопада своїм рішенням затверджується поділ державної власності між загальнодержавним та громадським майном. Рішенням визначено види об’єктів, які передаються у комунальну власність області, міст Києва та Севастополя, а потім прийнято ще 30 постанов про передачу державної власності у комунальну власність..

«На третьому етапі відповідно до Конституції встановлено дві форми співвласності територіальних громад:

- перший модуль містить активи спільної власності громад, які перебувають у веденні районної та обласної рад;
- друга форма створюється об'єднанням територіальних громад для спільної мети [2].

Тому з початку третього етапу створено реальну правову базу для розвитку інституту спільної власності.

Наступним кроком до становлення комунальної власності в Україні стало прийняття 21 травня 1997 року Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Вищезгаданий закон вже більш детально регулював застосування та ознаки благ загального користування, визначав перелік благ загального користування, законність органів місцевого самоврядування, порядок використання та відчуження таких благ, повноваження органів виконавчої влади, комунальна власність, державні гарантії захисту муніципального майна.

П'ятий етап створення Інституту комунальної власності розпочався у 1998 році і триває досі. У 1998 році відповідно до Конституції України було прийнято Закон «Про передачу державної та комунальної власності», який регулював відносини щодо передачі державного майна у комунальну власність, селищ сіл та територіальних громад міст або їх загальні блага та державні» [30].

Протягом еволюції ринкової кон'юнктури в державному управлінні структура власності зазнала кардинальних змін, тобто було прийнято законодавство, що регулює питання, що стосуються комунальної власності, і тепер є деякі закони, які визначають тенденції реформування та організації процес управління комунальною власністю. (табл. 1.2)

Таблиця 1.2 — Нормативно-правові акти, що регулюють комунальну власність

№ п\п	Тип	Назва	Дата прийняття	Номер
1	Закон України	Про приватизацію державного майна	4 березня 1992 року	2163-XII
2	Закон України	Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)	6 березня 1992 року	2171-XII
3	Закон України	Про оренду державного та комунального майна	10 квітня 1992 року	2269-XII
4	Конституція	Конституція України	28 червня 1996 року	254к\96-ВР
5	Постанова Кабінету Міністрів України	Про поетапну передачу до комунальної власності об'єктів соціальної інфраструктури	2 грудня 1996 року	1443
6	Закон України	Про місцеве самоврядування в Україні	21 травня 1997 року	280\97-ВР
7	Закон України	Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності	3 березня 1998 року	147\98-ВР
8	Постанова Кабінету Міністрів України	Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності	21 вересня 1998 року	1482
9	Кодекс	Земельний кодекс України	25 жовтня 2001 року	2768-III
10	Кодекс	Цивільний кодекс України	16 січня 2003 року	435-IV
11	Кодекс	Господарський кодекс України	16 січня 2003 року	436-IV
12	Закон України	Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності	6 вересня 2012 року	5245-VI

На конституційному рівні комунальна власність відокремлена від державної, тобто є автономним об'єктом права власності, управління яким здійснює організована територіальна громада

«Іноді важко розрізнити державну власність і власність громади, оскільки обидва є видами суспільної власності, тому ставлення до комунальної власності як до форми державної власності все ще дуже поширене у свідомості громадян» [33]. Сутність, призначення та функції комунальної власності можна організувати у таких формах (рисунок 1.1).

Рисунок 1.1 — Класифікація об'єктів комунальної власності

Правовою основою створення та діяльності комунального підприємства є комунальна власність. «Комунальне підприємство – це автономний суб'єкт господарювання, утворений зацікавленою територіальною громадою, що має статус юридичної особи та здійснює виробничу, науково-дослідну та комерційну діяльність з метою отримання належного прибутку» [12].

Комунальне підприємство має наступні ознаки:

- юридична особа;
- регулюється статутом;
- здійснює господарську діяльність (комерційну, наукову, виробничу тощо);
- незалежність;
- право власності на майно компанії місцевій громаді;
- мета роботи - отримання доходу та обслуговування інтересів жителів територіальної громади.

Залежно від предмета надання комунальних послуг їх можна поділити на:

- на базі спільних благ територіальної громади села та міських селищ;
- район утворено у спільній власності територіальних громад області.

На додаток до цієї класифікації комунальні підприємства за організаційно-правовою формою організовані як спілки та власники таймшерів.

Одночленна обслуговуюча компанія - створюється єдиним засновником, який постачає необхідні товари, затверджує статут, розподіляє доходи, керує підприємством, навчає кадрів, приймає рішення про реорганізацію або ліквідацію структури.

Багатовласницьке комунальне підприємство створюється за взаємною згодою двох і більше засновників і діє на основі об'єднання активів, спільного управління, участі в розподілі ризиків і доходів.

Вищенаведена класифікація також існує в Господарському кодексі України, але з використанням інших термінів: одноосібний власник - одноосібне підприємство, багатовласник - підприємство.

Процедура створення утиліти складається з наступних кроків:

- на засіданні місцевого представницького органу приймає рішення про створення комунального підприємства, затверджує статут, виділяє кошти на реєстрацію товариства, здійснює печатку та відкриває рахунок у банку Також на зборах можна призначити керівника обслуговуючого підприємства. Статут товариства встановлюється шляхом реєстрації структури, до якої воно належить

як суб'єкт господарювання. Міська рада визначає мінімальний розмір статутного капіталу товариства.

- статутом комунального підприємства визначено основні положення відповідно до закону: загальні положення, предмет і предмет діяльності, права та обов'язки, структура та механізм управління, власність, особливості господарської діяльності та розподілу доходів, умови вирішення. комунальні підприємства та інші.

Як зазначалося вище, українське законодавство розрізняє підприємства, що займаються цим видом комунальної власності, за способом формування правової бази (рис. 1.2).

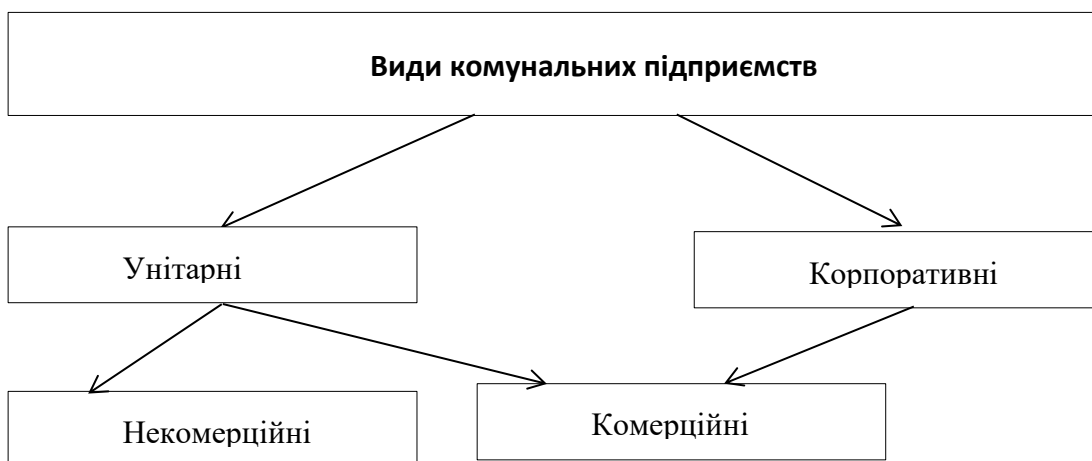

Рисунок 1.2 — Види комунальних підприємств за способом утворення

Об'єднане підприємство створюється засновником - муніципальним органом, до управління якого входить. Місцева адміністрація надає для цих цілей певні активи, створює відповідно до чинного законодавства установчий фонд, затверджує статут, розподіляє доходи, самостійно керує товариством або призначає та засновує частку, реорганізує чи ліквідує товариство.

За спільним рішенням двох і більше засновників утворюється комунальне підприємство, яке діє на основі об'єднання майна або трудових відносин засновників та їх спільного управління на основі законодавства про товариства.

У разі комунальних підприємств корпоративного типу можливий виступ у формі комунального підприємства акціонерного товариства або товариства з

обмеженою відповідальністю, як того вимагає Цивільно-господарський кодекс України. Статут комунального акціонерного товариства поділяється на кілька акцій однакової номінальної вартості, корпоративні права на які підтверджуються акціями - зобов'язання товариства несуть лише майно підприємства, тільки в його межах. Якщо частка статутного капіталу, що належить органу місцевого самоврядування, становить 50%, це підприємство кваліфікується як комунальне підприємство. Муніципалітети звертатимуться до комунальних служб на підставі:

- підпорядкування;
- відповідальність;
- керованість.

Виконавчі органи муніципальних рад мають певні повноваження щодо управління комунальним майном, контролю за використанням прибутку підприємств, заслуховування трудових звітів їх керівників.

Більшість повноважень органів місцевого самоврядування надано Законом від 21 травня 1997 року «Про місцеве самоврядування в Україні», який містить загальне правило, згідно з яким взаємовідносини органів місцевого самоврядування з підприємствами, установами та організаціями ґрунтуються на їх підпорядкованості, відповідальності та контролю місцевої влади. Тому на нарадах вирішуватимуться деякі питання щодо роботи комунального підприємства:

- визначення норми прибутку, що зараховується до місцевого бюджету;
- прийняти рішення про відчуження нерухомого майна
- місцеве затвердження програм приватизації;
- перерахунок неприватних об'єктів;
- вирішення проблем, пов'язаних з державною концесією нерухомості;
- процес прийняття рішень щодо створення, ліквідації та реорганізації органів управління муніципальними активами

- у разі потреби створення органів і служб, які передбачають діяльність спільних проектів або співфінансування громадських організацій, визначення повноважень цих органів;

- Вирішувати проблеми відкриття бізнесу з використанням іноземних інвестицій.

Фінанси підприємств комунальної власності є складовими системи місцевого фінансування

- до системи також входить майно, що входить до складу комунальної власності, тому джерелами створення комунальної власності є:

- фінансові та матеріальні внески засновників;
- доходи від продажу господарської діяльності;
- доходи від цінних паперів;
- позики банків та інших кредиторів;
- бюджетне забезпечення;
- надходження від приватизації та приватизації нерухомого майна;
- придбання нерухомості в іншій компанії або юридичної особи;
- благодійні внески, пожертви організацій, підприємств та громадян;
- інші джерела, не заборонені законодавством України.

Умовно майно сервісу можна розділити на групи:

- придбані під час створення комунального підприємства;
- придбані в ході діяльності, передбаченої підприємством.

Установчий акт визначає розмір майна товариства та способи створення, таким чином, загальна сума витрат на створення товариства (фонд та його частка в загальній вартості, внесок засновника) фіксується в засновницькій формі. резолюція. корисність. Доходи від реалізації товарів і послуг організовуються на основі прямих договорів, державних замовлень, товарних бірж або інших компаній-посередників. Комунальні підприємства закупають матеріально-технічне обладнання, необхідне для власного виробництва та формування капіталу, за системою прямих договорів або через товарні біржі та посередників.

Як зазначалося вище, дохід від цінних паперів також є важливим джерелом багатства

– акції, облігації, казначейські векселі, переказні векселі, ощадні сертифікати, а їх власники отримують дивіденди, які можна купити, продати, продати тощо.

Позики банків та інших кредиторів не є прямими джерелами створення добробуту, оскільки позику потрібно повернути, тому в цьому випадку джерелом створення добробуту може бути дохід від використання цих позик.

Під час здійснення господарської діяльності відповідно до цільового призначення та закону майно поділяється таким чином:

- основні засоби та оборотні кошти;
- спеціальні кошти, готівка.

Залежно від цільового призначення розрізняють основні фонди та невиробничі (соціальні) фонди, за цим принципом також можна поділити оборотні кошти.

Матеріальні блага — це знаряддя праці, які беруть участь у багатьох виробничих циклах, вони також зберігають свою природну форму і їхня вартість передається на продукт, створений у вигляді зносу. До основних засобів виробництва належать будівлі та споруди, машини, машини, обладнання, транспортні засоби та інші матеріальні цінності.

Основними невиробничими активами є житлові будинки, санаторії, оздоровчі заклади, соціально-культурні споруди, що належать компанії.

«Оборотний капітал включає предмети праці, які використовуються в кожному виробничому циклі в міру того, як вони змінюються або втрачають свою природну форму і повністю передають свою вартість на створювану продукцію» [22].

Статутом комунального підприємства є орендовані матеріальні та оборотні кошти підприємства, які мають грошову форму та повне право оперативного управління. У складі засобів виробництва (власних і позикових) виділяються

запаси та незавершене виробництво, частина реалізованої за договором продукції, готівка та готова продукція, основа товарообігу.

Таким чином, інститут комунальних благ є основоположним інститутом місцевих фінансів, його ефективне управління та правове регулювання суттєво впливають на формування дохідної частини бюджетів територіальної громади.

1.2 Фінанси підприємств комунальної форми власності є складовою місцевих фінансів. Підприємства комунальної власності мають специфічні ознаки, виходячи з особливостей форм власності та господарювання.

Спільна власність є об'єктом комунальної власності деяких територіальних громад області та об'єктами спільної власності цих територіальних громад, які гарантують соціальні потреби області.

Згідно з чинним законодавством України, право діяльності такого типу комунального підприємства як комунального підприємства, майно якого закріплено Законом про управління комунальним господарством. Економічна самостійність, комерційний розрахунок: принципи комунального комерційного підприємства, відповідального за результати діяльності цього підприємства всіма його майном.

Особливості фінансової діяльності комунальних підприємств описані в розділі 1.3. На малюнку 1 показано, що діяльність цих компаній має складний міжгалузевий характер і впливає на умови життя компанії.

Забезпечення якісного обслуговування клієнтів, правильних товарів і послуг для населення є метою спільної власності. Організація фінансових відносин комунальних послуг має певні особливості як невід'ємна частина місцевого господарства.

«Системою грошових відносин, що виникають у результаті конституювання та використання фінансових ресурсів для забезпечення ефективного функціонування відтворювального процесу та соціальної сфери, є фінансова діяльність комунальних підприємств» [22].

Під час здійснення господарської діяльності комунальні підприємства встановлюють такі грошові відносини:

- взаємовідносини бізнесу з бюджетною системою, а також державними цільовими фондами, для сплати податків і бюджетного фінансування у вигляді дотацій і соціальних трансфертів на капітальні вкладення, поточні витрати, цільові програми тощо;
- відносини між компаніями та страховими компаніями в частині страхування та відшкодування збитків у разі настання страхових випадків;
- взаємовідносини підприємства з місцевою владою в частині перерозподілу прибутку всередині галузі, амортизаційних відрахувань, фондів аудиту;
- звіти щодо формування та розподілу грошових доходів: прибуток, чистий прибуток, фонд, прибуток;
- взаємовідносини з банківською системою щодо боргу, погашення та сплати відсотків за банківськими кредитами;
- Відносини з вищим керівництвом у контексті внутрішнього структурного або внутрішнього перерозподілу грошових ресурсів.

Основою організації фінансових відносин усіх форм власності, у тому числі комунальних, є наявність фінансових ресурсів, необхідних для господарської та комерційної діяльності власника. Загальна структура організаційно-економічного механізму управління комунальними підприємствами описана в розділі 1.4. На малюнку показано схематично.

Фінансовими ресурсами підприємств комунальної власності є загальна сума грошових коштів, резервів і цільових доходів, закріплених підприємством на праві оперативного управління або управління для покриття потреб.

Основними джерелами підготовки фінансових ресурсів фірми є власний капітал (валовий дохід база, амортизація, законодавча база) і позикові ресурси (бюджетні асигнування, банківські позики).

Фінансові ресурси підприємства формуються вперше під час його створення шляхом створення правової бази, що складається з основних засобів та оборотних коштів..

Рисунок 1.4 — Організаційно-економічний механізм управління діяльністю комунального підприємства

У комунальних підприємствах фінансове планування здійснюється для визначення грошових надходжень, склад і структура яких залежать від функціонального призначення підприємства.

Грошовий дохід комунальних послуг включає дохід, на розмір комунального доходу впливають такі основні фактори:

- кількість продукції (товарів, робіт, послуг), що підлягає реалізації;
- рівень відпускних цін (тарифів).

За характеристиками діяльності на місцевих ринках постачальники комунальних послуг є природними монополістами, тобто ринковою кон'юнктурою, за якої задоволення попиту є найбільш ефективним за відсутності конкуренції.

Тариф - ставка оплати, що визначається за одиницю окремих послуг, робіт або товарів.

Комунальні платежі - це вид ціни реалізації, величина якої потребує економічного обґрунтування, тобто економічно обґрунтовані тарифи відображають суспільно необхідні витрати на виробництво та реалізацію послуг і результатом економічної роботи для досягнення бажаних результатів.

Структура цін на продукцію, товари, роботи чи послуги складається з двох компонентів:

- витрати, що виражають витрати на виробництво та реалізацію послуг у грошовому виразі;
- прибуток, який регулюється показниками рентабельності, встановленими державою.

Муніципалітети повинні надавати цим підприємствам підтримку відповідно до чинного законодавства у встановленні фіксованих цін, які не дозволяють комунальним підприємствам отримувати прибуток.

«Вартість виробництва робочої сили або послуг фірми в муніципальній компанії є поточними витратами фірми на їх виробництво, вираженими в готівці. Відповідно до вимог бухгалтерського обліку, собівартість виробництва робіт та реалізованих послуг визначається з витрат, пов'язаних з операційною діяльністю

підприємства, які включаються до собівартості проданих послуг, П(С)БО 16 «Витрати» та 9. Запаси» [] 26].

Витрати на ведення бізнесу — це виробництво та реалізація продукції, які виражаються у грошовій формі, та загальні витрати на утримання та ведення бізнесу: операційні витрати на товари, роботи та послуги.

Прибуток комунальних підприємств розподіляється за загальними правилами розподілу прибутку, затвердженими законними джерелами, частина прибутку, отриманого у вигляді податку, спрямовується на створення фінансових ресурсів держави, а частина прибутку підлягає відрахуванню. . перерозподіл між муніципалітетами іншими користувачами. Чистий дохід комунального підприємства може бути використаний для розвитку бізнесу або задоволення соціальних потреб.

Прибуток комунальних підприємств, як правило, обкладається податком на прибуток, 100% податку на прибуток комунальних послуг зараховується до місцевого бюджету, оскільки згідно з пп. У статті 15 (1) статті 69 Бюджетного кодексу України зазначено, що «цей податок включатиметься до доходів місцевих бюджетів, які не враховуються при визначенні розміру міжбюджетних трансфертів» [4].

Місцеві органи влади мають виключну компетенцію надавати знижки на комунальні послуги або користуватись податковими пільгами на частині території, де такі податки зараховуються до місцевого бюджету.

Фінансове становище комунального підприємства - це таке, за якого підприємство має достатні фінансові ресурси, ресурси для підтримки своєї господарської діяльності та нормального трудового життя та виплати готівкою іншим підприємствам.

У ринковій економіці суттєво зростає фінансова відповідальність керівника підприємства за його фінансове становище, тому для досягнення високої ефективності, створення умов для платоспроможності та фінансової стійкості структури управління підприємства складають фінансовий план.

Фінансовий план комунального підприємства складається на рік поквартально за встановленою формою, ця форма та методичні рекомендації встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує розробку економічної політики комунального підприємства. стан. розвиток. Фінансовий план надавача комунальних послуг викладено у розділі 1.4.

Таблиця 1.4 — Перелік розділів фінансового плану комунального підприємства

I. Формування прибутку підприємства	
Розділ 1	Доходи
Розділ 2	Витрати
Розділ 3	Фінансові результати діяльності
Розділ 4	Чистий прибуток (збиток)
II. Розподіл чистого прибутку	
Розділ 1	Відрахування частини чистого прибутку до державного бюджету
Розділ 2	Відрахування до фонду виплати дивідендів
Розділ 3	Залишок нерозподіленого прибутку (непокритий збиток) на початок звітного періоду
Розділ 4	Залишок нерозподіленого прибутку (непокритий збиток) на кінець звітного періоду
III. Обов'язкові платежі підприємства до бюджету та державних цільових фондів	
Розділ 1	Сплата поточних податків та обов'язкових платежів до державного бюджету
Розділ 2	Погашення податкової заборгованості
Розділ 3	Внески до державних цільових фондів
Розділ 4	Інші обов'язкові платежі

Фінансовий план складається на основі аналізу господарської діяльності підприємства та показників діяльності та розвитку підприємства за минулий рік. При складанні фінансового плану комунальні служби повинні приділяти особливу увагу мобілізації внутрішніх резервів з метою збільшення обсягів

реалізації товарів, робіт і послуг населенню, підвищення ефективності, споживання палива та енергії та покращення контролю над доходами

1.3 Нормативна регламентація обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства

Функціонування будь-якої господарської організації значною мірою залежить від нормативно-правової бази, що регулює її правові та економічні відносини з державою, іншими підприємствами та організаціями, трудовим колективом тощо. Тому одним із важливих питань є перегляд нормативно-правової бази для обліку, аналізу та моніторингу фінансової діяльності фірми.

Правова інформація міститься в законодавчих актах вищої юридичної сили, до яких належать закони України, що регулюють діяльність товариств у сфері господарських, господарських та трудових відносин.

Нормативну інформацію отримують на основі рішень Кабінету Міністрів України, Національного банку України, нормативно-правових актів Міністерства фінансів України, Державного комітету статистики України та інших міністерств і відомств. Нормативна інформація не повинна суперечити правовій інформації. Важливим джерелом нормативної інформації про фінансові результати є затверджений наказом Міністерства фінансів України план рахунків та інструкція про його застосування. До основних документів цієї групи, що містять інформацію про доходи, витрати та прибутки, належать національні та міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, методичні рекомендації Ради Європейського економічного союзу, рекомендації науково-практичних конференцій тощо.

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА ОБЛІКУ ДОХОДІВ ВИТРАТ ТА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА КНП «НЕМОВИЦЬКИЙ ЦЕНТР ПЕРВИННОЇ МЕДИКО-САНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ»

2.1 Організація обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності комунального підприємства

У сучасному бізнес-середовищі структура бухгалтерського обліку повинна гарантувати максимальну ефективність облікових процедур підприємства, що визначається максимальною ефективністю його функцій аналізу інформації та контролю. В економічній літературі структура бухгалтерського обліку замінюється більш широким поняттям - «організація», тому важливий зміст необхідний особливо для правильного визначення сутності бухгалтерського обліку, в тому числі організації фінансового обліку доходів, витрат і фінансових результатів. до організації.

Слово «організація» має багато значень: структура, структура чого-небудь, взаємне розташування і взаємозв'язок компонентів, внутрішній порядок і узгодженість, процес створення або об'єднання чогось, функція управління, група людей, що утворюють команду, і незабаром. [188, с. 604]. Найпоширеніша інтерпретація виділяє атрибуційну цінність організації як функціональної системи з певними характеристиками та властивостями: процес створення або модифікації системи. Тому організація бухгалтерського обліку визначає порядок, у якому структура та ведення бізнесу найбільше відповідають потребам користувачів облікової інформації. .

Проаналізовані визначення включають організацію бухгалтерського обліку на двох рівнях, державному та корпоративному. Відомо, що принципи бухгалтерського обліку визначаються на правовому рівні компетентними міністерствами та міністерствами та іншими органами їх компетенції, для яких підприємство розробляє раціональну систему обліку. Тому, незалежно від

формулювання організації бухгалтерського обліку, всі автори сходяться на думці, що її слід трактувати як систему, що складається із суміжних елементів: первинних документів, рахунків-фактур, апаратних засобів, персоналу тощо, механізму та процесів обліку. . система, яка включає збір, обробку та передачу облікової інформації для надання користувачам неупередженої інформації та контролю за результатами діяльності суб'єкта господарювання. Крім того, організація бухгалтерського обліку є не лише статичною, а й динамічною, що гарантує його повний розвиток також на корпоративному та державному рівні.

Організація бухгалтерського обліку залежить від багатьох факторів технологічного процесу підприємства; склад і кількість інформації, необхідної для управління бізнес-процесами; нормативне законодавство з бухгалтерського обліку; принципи фінансової відповідальності; структура бухгалтерського персоналу та розподіл обов'язків між персоналом; документообіг; форми бухгалтерського обліку; наукова організація роботи.

Загалом, підкріплюючи дослідження попередників, узагальнимо основні фактори та охарактеризуємо їх вплив на організацію фінансового обліку доходів, витрат та фінансових результатів.. (табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Вплив чинників на організацію фінансового обліку доходів, витрат і фінансових результатів

Чинник	Вплив на організацію фінансового обліку доходів, витрат і фінансових результатів
1	2
Галузь і вид діяльності	Склад доходів і витрат, розподіл відповідальності за їх реєстрацію на первинних документах, перелік і зміст первинних документів, порядок нарахування доходів і витрат у бухгалтерському обліку, методика розрахунку фінансових результатів, порядок розмірного коригування
Форма власності, організаційноправова форма	Склад доходів і витрат, методика розрахунку фінансових результатів, структура фінансових результатів, розподіл відповідальності за підготовку

	фінансових результатів, використання прибутку (покриття збитків), що відображається у фінансовій звітності
Система оподаткування	Види постійних та тимчасових різниць, методи визначення фінансового результату, відстрочені податкові активи та зобов'язання, використання оподаткованого доходу, методи визнання доходів, витрат, фінансових результатів у фінансовій звітності
Особливості ціноутворення	Порядок формування та склад ціни продажу (доходу від реалізації)
Стратегія розвитку	На додаток до положень і положень, може бути визначена грошова сума та сума грошей, що підлягають виплаті, і сума грошей, що підлягають сплаті
Обсяг діяльності	Розподіл обов'язків щодо формування фінансових результатів, їх обліку та відображення у звітності
Рівень автоматизації	Розподіл відповідальності за підготовку фінансових результатів, склад доходів і витрат, методи визначення фінансових результатів, види фінансових результатів
Державне регламентування	Методика складання фінансових результатів, порядок накопичення доходів і витрат у бухгалтерському обліку, відображення у звіті
Інформаційне забезпечення економіко-правових питань з	Порядок розрахунку та відображення в бухгалтерському обліку, звітності та рішеннях фінансових результатів

Продовження таблиці 3.1

1	2
Рівень кваліфікації бухгалтерських кадрів	Розподіл відповідальності за визначення фінансових результатів, порядок накопичення інформації про доходи, витрати та фінансові результати, види фінансових результатів.
Матеріальне заохочення	Послідовність накопичення інформації про доходи, витрати та фінансові результати, види фінансових результатів
Економічна ситуація країни	Склад фінансових результатів, курс навчання, коригування на рівень інфляції, методи звітності, порядок використання прибутку, покриття збитків

2.2 Методика обліку доходів, витрат та фінансових результатів діяльності комунального підприємства

Витрати бізнесу — це виробництво і продаж товарів, виражені в грошовій формі, і загальні витрати, пов'язані з утриманням і веденням бізнесу: експлуатаційні витрати на товари, роботи та послуги.

Методологія та організація обліку заробітної плати в бюджетних установах суттєво відрізняються від загальних стандартів, оскільки вони використовують власне бухгалтерське дзеркало. Законопроект 65 «Заробітна плата використовується для обліку заробітної плати.

Є й інші важливі особливості обліку заробітної плати в бюджетних установах,

- облік внесених сум;
- широкий асортимент добавок і знижок;
- одночасне використання різних способів оплати;
- Здійснювати облік заробітної плати з програмним кодом та економічною класифікацією.

У бюджетних установах особлива увага приділяється обліку виплачених сум. Якщо керівники та головні бухгалтери приватних компаній намагаються не

запроваджувати облік сум депозитів, то відображення операцій з ними бюджетними органами є обов'язковим.

При оплаті з каси працівники мають накладну. Після настання строку 54 бухгалтери на основі обробленої платіжної інформації ведуть такі облікові записи: 65. дебет - кредит 2311 - сума виплаченої заробітної плати; дебет 65 - кредит 6412 - сума невикраченої заробітної плати (завдатку).

На основі інформації, створеної в результаті депозиту, для кожного співробітника створюються дебетові картки, які ви можете використовувати для отримання платежу пізніше.

Ще однією особливістю обліку заробітної плати в податкових установах, особливо в навчальних закладах, є використання рахунка 6512 «Розрахунок стипендій, пенсій, надбавок та інших роздрібних трансфертів», на якому ведеться облік виплати стипендій.навчання студентів та випускників. Цей рахунок подібний до рахунку №. 65 «Облік заробітної плати», але використовує подібні види стипендій для однокурсників (студентів, випускників) замість аналітичних даних про працівників. В економічних навчальних закладах доступно багато видів стипендій, тому ви повинні швидко знайти всі види стипендій.

Підприємства на балансі часто використовують різні способи оплати: готівковий розрахунок; перерахування заробітної плати працівника на безготівкові рахунки; виплата винагороди через менеджера. Високобюджетні підприємства можуть використовувати всі три способи оплати одночасно. Спосіб оплати через менеджера наступний: спочатку ви отримуєте його повністю в касі; потім передати співробітникам

Важливою особливістю обліку заробітної плати бюджетних установ є наявність різноманітних надбавок і надбавок. Кількість премій та надбавок, сплачених для інших корпоративних груп, є незначною через меншу звітність. Бюджетні установи повинні вказувати всі надбавки та надбавки за видами при розрахунку винагороди та мати всю інформацію про кожну (термін дії, відсоток чи розмір, додаткову інформацію за видами).

Основною ознакою, що зумовлює суттєві зміни в організації та методології обліку заробітної плати в бюджетних установах, є використання кодів програмної та економічної класифікації. Відповідно до бюджетного кодексу всі джерела фінансування бюджетних установ розподіляються за кодами програмної класифікації. Бюджетний орган може фінансуватися за рахунок загальних або спеціальних фондів.

Тому при розрахунку заробітної плати бюджетних підприємств усі виплати, утримання та нарахування мають відображатися в базі заробітної плати з урахуванням джерел фінансування, що визначають витрати (кодів програмної класифікації, виду бази) та кодів економічної класифікації. . . Цю аналітичну інформацію необхідно створити в розділі «Основні документи», а потім зареєструвати програмним забезпеченням на синтетичних рахунках. Зрозуміло, що до вищезазначених кодів поширюється не тільки облік заробітної плати, тому рахунки підприємств на балансі слід розглядати як грошові потоки між рахунками для цілей програмних кодів та економічних класифікацій.

Немовицький ЦПМСД отримує кошти з бюджету та благодійників на медичне обслуговування та послуги оренди. Лікар-бухгалтер повинен пред'явити всі квитанції в рахунку-фактурі. Готові статті у головного бухгалтера - медицина допомагає. Для користувачів, які використовують форму замовлення журналів, є стовпець із кількістю журналів у таблиці.

КНП, який не є платником ПДВ, нараховує за медичні послуги договірну вартість 7500 грн. Ціна послуги 6200 грн.

№ з/п	Номер журналу	Зміст операції	Бухгалтерський облік		Сума, грн	Місце у звіті про фінансові результати (форма 2)
			Д-т	К-т		

1	Журнал 7, відомість 3.1	Нарахували плату за медичні послуги	361	703	7 500,00	р. 2000
2	Журнал 3, відомість 3.1, 1.1	Отримали готівкою плату за медичні послуги	301	361	6 200,00	
3	Журнал 5	Списали собівартість наданих медичних послуг	903	23	6 200,00	р. 2050

Облік фінансової підтримки залежить від того, чи є вона цільовою чи нецільовою. Адресна фінансова допомога розкривається на субрахунку 484 «Інші джерела цільового фінансування та цільова виручка». Потім визначте свій дохід за правилами. Нецільова підтримка визнається у повному обсязі як дохід після отримання та визнається іншим операційним доходом.

КНП отримав фінансову підтримку без ПДВ: безготівкову — 50 000 грн на придбання канцтоварів для адміністративної частини; готівкою — 2 000 грн, нецільову.

№ з/п	Номер журналу	Зміст операції	Бухгалтерський облік		Сума, грн	Місце у звіті про фінансові результати (форма 2)
			Д-т	К-т		
1	Журнал 7, відомість 1.2	Отримали на рахунок в банку цільову	311	484	50 000,00	

		фінансову допомогу				
2	Журнал 3, відомість 3.3	Отримали від постачальника канцтовари	22	631	50 000,00	
3	Журнал 1, відомість 3.3	Сплатили постачальнику	631	311		
4	Журнал 5	Відпустили канцтовари для потреб адміністрації	92	22	50 000,00	р. 2130
5	Журнал 7	Визнали дохід від безоплатно отриманих активів в частині цільових коштів	484	718	50 000,00	р. 2120
6	Журнал 7, відомість 1.1	Отримали готівкою нецільову фінансову допомогу	301	718	2 000,00	р. 2120

2.3 Відображення доходів, витрат та фінансових результатів діяльності в фінансовій звітності

Фінансова звітність подається відповідно до статуту та статуту, наприклад, компаніям, робочим спільнотам (на запит), власникам (засновникам) та іншим особам і користувачам, передбаченим законодавством. Державна служба статистики.

При поданні фінансової звітності необхідно використовувати наступне:

- Порядок представлення бюджету, затверджений постановою Ради Міністрів п.п. Рішення № 419 від 28 лютого 2000 року
- N (P) SBO 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

І не забуваймо про звітні періоди.

Так: для квартальних даних граничним терміном подання є 25 число місяця, наступного за звітним кварталом; у разі річної звітності до 28 лютого року, наступного за фінансовим.

Основою рахунків є план рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань та підприємницької діяльності товариств і юридичних осіб, затверджений наказом Мінфіну від 30.11.1999. № 291

Відповідно до Закону України «Про державне фінансове гарантування охорони здоров'я», «оплата медичних послуг закладами, що надають медичну допомогу населенню, здійснюється за принципом, що оплата за пацієнта повинна здійснюватися на основі ставки капіталізації медичних договорів. , серед закладів первинної ланки [15].

Таким чином, основним джерелом доходу медичних працівників є сума, що виплачується за договором з Національною службою здоров'я, розмір цих виплат залежить від віку пацієнтів та кількості пацієнтів, які звертаються до лікаря. Постачальник послуг.

А 2.6. Таблиця і таблиця 2.5. На рисунку 2 показані виплати закладів охорони здоров'я за програмою гарантій здоров'я Рівненської області.

У 2018 році за послуги, які надаються пацієнтам за програмою гарантій здоров'я, міські органи Рівненської області отримали майже 190 мільйонів гривень, ми спостерігаємо поступове збільшення витрат на фінансування програми медичних гарантій, але виплати у 2020 році збільшаться майже втричі порівняно з 2018-2019 роки. Це пов'язано зі значним збільшенням виплат до коштів, пов'язаних з боротьбою з COVID-19.

За загальною кількістю надавачів послуг – 80 суб'єктів, постачальників послуг, пов'язаних із боротьбою з COVID-19 – 52 суб'єкти.

Таблиця 2.6 — Оплата надавачам комунальної форми власності медичної допомоги за програмою медичних гарантій у Рівненській області за 2018-2020рр.

	2018	%	2019	%	2020	%
Кількість надавачів, із них:	22	100	32	100	134	100
- спеціалізована	-	-	-	-	48	35,8
- первинна	22	100	32	100	33	24,6
- екстрена	-	-	-	-	1	0,75
- COVID-19	-	-	-	-	52	38,8
Всього виплачено, із них:	188 901 257	100	586 378 437	100	3 152 894 645	100
- спеціалізована	-	-	-	-	1 701 842 978	54

У 2020 році медичні працівники Рівненської області отримали підтримку для наступних груп:

- базова медична допомога (19,6%);
- стаціонарна допомога дорослим та дітям без операції (16,8%);
- Госпіталізація хворих на COVID-19 (12,7%);
- хірургія дорослої та дитячої лікарні / (9,9%);
- невідкладна медична допомога у разі підозри або діагнозу COVID-19 (7,2%);
- амбулаторна допомога дітям та дорослим (7,1%); - невідкладна медична допомога (6%);
- перехідна фінансова підтримка комплексної медичної допомоги в закладах охорони здоров'я (5,6%);
- стаціонарне психіатричне лікування (2,4%);
- інші способи оплати (12,8%).

Аналізуючи будь-яку форму власності, важливо проаналізувати її ресурси та джерела. Активи компанії – це економічні ресурси, які перебувають у власності та використовуються під час своєї діяльності та які, як очікується, отримають вигоду від їх майбутнього використання. Аналіз джерел товарів та послуг для охорони здоров'я наведено у Розділі 2.8. стіл.

Зараз у Рівненському повіті працює 80 медичних працівників. Одним із таких підприємств, що надає кваліфіковані медичні послуги населенню, є КП «Немовицький ЦПМСД» Рівненської міської ради. Підприємство засноване у 1996 році і сьогодні обслуговує населення Рівного, але не обмежується лише населенням міста.

Таблиця 2.7 — Фінансові показники медичних комунальних підприємств Рівненської області та областей всієї України за 2020 рік

2020 рік				
	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду	Всі КНП по Україні на кінець періоду	У % на кінець періоду до всіх КНП по Україні
Необоротні активи	109 742,7	194 461,4	7 686 223,2	2,52
Оборотні активи	107 739,8	130 144,8	3 291 884,9	3,93
Усього активи	228 672,8	335 991,4	11 681 377,4	2,88
Власний капітал	188 079,5	286 639,2	8 030 242,5	3,57
Довгострокові зобов'язання та забезпечення	19 719,1	24 964,1	1 411 251,2	1,77
Поточні зобов'язання та забезпечення	20 874,5	24 389,3	2 239 883,1	1,08
Усього пасиви	228 673,1	335 992,5	11 681 376,8	2,88

Рівненська Немовицька міська рада ЦПМСД — комунальний заклад охорони здоров'я, спільне підприємство, яке надає кваліфіковану допомогу населенню та проводить профілактичні заходи щодо зниження захворюваності та диспансеризації населення.

Підприємство є публічною юридичною особою і використовує в оперативному управлінні закріплені за ним комунальні активи, які належать територіальній громаді міста Рівного.

Немовицький ЦПМСД здійснює некомерційну господарську діяльність відповідно до фінансового плану, затвердженого уповноваженим органом, та плану використання бюджетних ресурсів.

Суб'єкт господарювання самостійно організовує виробництво товарів, робіт, послуг та реалізує їх за встановленими законодавством цінами та застосовує процедури закупівлі, встановлені чинним законодавством України, для придбання товарів, робіт чи послуг. КНП «Немовицький ЦПМСД» має право укладати договори, набувати майнових та особистих немайнових прав та самостійно визначати свою організаційну структуру, визначати чисельність працівників та затверджувати штатний розпис.

Заклад здійснює медичну діяльність на підставі ліцензії на медичну діяльність і здійснює лише вид медичної діяльності, дозволений органом ліцензування на момент видачі ліцензії на медичну діяльність.

Організаційна структура Немовицького ЦПМСД:

- структура товариства, його внутрішня організація та обсяг діяльності його служб затверджуються директором;
- функціональні обов'язки та обов'язки працівників підприємства затверджуються керівником;
- керівник підприємства визначає чисельність працівників на підставі фінансового плану та плану використання бюджетних коштів підприємства в порядку, встановленому законодавством та статутом, з урахуванням потреби. для адекватного планування. умови для забезпечення належного доступу та якості допомоги. Компанія надає спеціалізовану медичну допомогу населенню.

Крім постійного зростання конкуренції, для підтримки стабільної тенденції розвитку фінансово-господарської діяльності підприємства необхідно достовірно оцінювати його фінансове становище.

. Забезпечення оборотними коштами, оптимальне співвідношення між запасами та виробничими потребами, а також своєчасні розрахункові операції та платоспроможність — усе це характеризує фінансове становище підприємства. Види діяльності Немовицького ЦПМСД в організації та управлінні охороною здоров'я

Для комплексної оцінки фінансового стану компанії необхідний горизонтальний і вертикальний аналіз активів компанії та джерел походження.

Вертикальний та горизонтальний аналіз діяльності ЦПМСД Немовицького за період 2018-2020 рр. представлено у Розділі 2.8. Таблиця і таблиця 2.8. На малюнку показано.

На основі розрахункових даних робляться наступні висновки:

- загальна вартість активів компанії з 2018 по 2020 роки зростає на 12 580,5 грн. До 2019-2020 і 2021 років вона зростає, оскільки в першому півріччі сума

була лише на 1012 тис. грн меншою за активи 2020 року. Цей показник стабільно високий і відповідає стандарту;

- вартість основних засобів значно зросла – на 405% – з 2019 року, що свідчить про збільшення вартості основних засобів у поточному році та їх оновлення.

У 2021 році цей показник, як видається, зростає, що свідчить про стабільне фінансове становище компанії;

- вартість оборотних активів підприємства у 2019 р. Зменшилась на 1250,2 тис. грн. Але продовжує знижуватися. Сукупний приріст оборотних активів протягом останніх років був негативним.

- підприємство не має оборотних активів та інших оборотних активів.

- У 2019 році кредити зменшилися на 18% у 2021 році. Ця кількість також зменшується.

Інших оборотних активів підприємство не має.

- грошові кошти та їх еквіваленти зменшилися на 874 тис. грн за період з 2019 по 2020 рр. Зниження цього показника не має негативного впливу на роботу підприємства.

У 2020 році в структурі капіталу комунального підприємства буде помітно значне збільшення основних фондів. Основні засоби на підприємстві — це основні засоби, які характеризують створення фінансових умов, необхідних для розширення основної діяльності підприємства. З 2018 по 2020 рік співвідношення основних фондів зросло з 48,5% до 91,4%.

По суті, основні засоби підприємства створюються за рахунок основних фондів, що свідчить про сприятливі умови для постійного технічного оновлення на досліджуваному підприємстві. Отже, використання сучасних технічних засобів підвищить ефективність наданих послуг.

Таблиця 2.8 — Аналіз динаміки та структури активів КНП «Немовицький ЦПМСД " за 2018 – 2020р.

№ пп	Показники в тис. грн	2018	2019	2020	Відхилення 2020\2019		Відхилення 2020\2018	
					абсолютне, тис.грн	відносне, %	абсолютне, тис.грн	відносне, %
1	Активи підприємства, всього	4352,4	6274,1	18854,6	12580,5	200	14 502,2	333,2
2	Необоротні активи	2113,2	3413,7	17244,0	13830,3	405	15 130,8	716
	-у % до всіх активів	48,5	54,4	91,4	-	-	-	-
3	Оборотні активи	1523,9	2860,4	1610,6	-1250,2	-43	86,7	5,6
	-у % до всіх активів	35	45,5	8,5	-	-	-	-
3.1	Поточні біологічні активи	0	0	0	0	0	0	0
	-у % до оборотних активів	-	-	-	-	-	-	-
3.2	Дебіторська заборгованість	5,9	5,3	4,3	-1	-18	-1,6	-27
	-у % до оборотних активів	0,13	0,08	0,02	-	-	-	-
3.3	Грошові кошти та їх еквіваленти	865,2	1169,2	295,2	-874	74	-570	-65
	-у % до оборотних активів	19,8	1,8	0,1	-	-	-	-
3.4	Інші оборотні активи	0	0	0	0	0	0	0
	-у % до оборотних активів	-	-	-	-	-	-	-

Вертикальний та горизонтальний аналіз джерел запуску бізнесу описано в Розділі 2.9. стіл.

Ці таблиці дозволяють зробити наступні висновки:

- загальна вартість активів з 2010 по 2020 роки збільшиться на 12 580,5 грн.

За 2019 рік і на 1 654,6 тис. грн. 2020 рік

Цей показник свідчить про фінансову стійкість і динамічні показники діяльності компанії за цей період;

- власний капітал компанії збільшується в період, що розглядається.

Власний капітал – це частина власного капіталу підприємства, яка залишається після вирахування зобов'язань, тобто цей показник свідчить про стабільність прибутку підприємства у 2018-2020 роках..

Таблиця 2.9— Аналіз динаміки та структури джерел утворення активів КНП «Немовицький ЦПМСД " за 2018 – 2020 роки.

№ п/п	Показники в тис. грн	2018	2019	2020	Відхилення 2020\2019		Відхилення 2020\2018	
					абсолютне, тис.грн	відносне,%	абсолютне, тис.грн	відносне,%
1.	Джерела утворення активів, всього, тис. грн.	4856,2	6274,1	18854,6	12580,5	200	13998,4	288,2
2.	Власний капітал, тис. грн	4856,2	6274,1	18854,6	12580,5	200	13998,4	288,2
	-у % до всіх джерел утворення активів	100	100	100	-	-	-	-
2.1	Власний оборотний капітал, тис. грн.	1856,3	2860,4	1610,6	1249,8	43	-245,7	-13,2
	- у % до власного	38,2	45,6	8,54	8,54	81	-29,66	-77,6

– Довгострокових зобов'язань та гарантій на 2019-2021 роки немає. – Це позитивні зміни в балансі підприємства, оскільки вони свідчать про відсутність довгострокових банківських рахунків, інших довгострокових фінансових зобов'язань, відстрочених податкових зобов'язань та інших довгострокових зобов'язань.

- Компанія не має поточних зобов'язань у період 2018-2020 років.

- банк не має банківського кредиту, сприятлива обставина і говорить про самоокупність підприємства.

Аналіз доходів і витрат фірми має велике значення в загальній системі оцінки корисності. Це пов'язано з тим, що доходи та витрати мають безпосередній вплив на загальні фінансові результати діяльності підприємства, які можуть бути як позитивними, так і негативними.

Для оцінки прибутковості розглянутої фірми порівнюємо доходи та витрати періоду, що розглядається – 2018-2020 роки (табл. 2.10-2.11).

За даними аналізу на початку 2021 року, підприємство має збиток у розмірі 858,8 тис. грн. Однак протягом ІІІ доходи мали тенденцію до зростання і дорівнювали:

- виручка (виручка) зросла на 2372,9 тис. грн., або на 89,2% у 2020 році порівняно з попереднім 2019 роком;

- інші операційні доходи у 2020 році зменшилися на 259,8 тис. грн., або менше ніж на 6 відсотків у порівнянні з аналогічним періодом 2019 року.

Таблиця 2.11 — Аналіз динаміки структури доходів КНП «Немовицький ЦПМСД » за 2018 – 2020 роки

Показник	2018		2019		2020		Абсолютне відхилення 2019-2020 (+,-)	Темп приросту ,2019-2020 %
	сума, тис.грн.	питома вага, %	сума, тис.грн.	питома вага, %	сума, тис.грн.	питома вага, %		
Дохід (виручка) від реалізації продукції	1986,4	24,9	2659,4	28,4	5032,3	39	2372,9	89,2
Дохід з місцевого бюджету цільового фінансуванні	0	0	0	0	0	0	0	0
Дохід від безоплатно одержаних оборот.активів	0	0	0	0	0	0	0	0
Списання капіталу в дооцінках	0	0	0	0	0	0	0	0
Доходи від інтернатури	55,7	0,69	78,2	0,83	176,7	1,36	98,5	125
Дохід від розміщ. тимчас. вільних коштів	0	0	0	0	0	0	0	0
Доходи з місцевого бюджету для фінансування протезування пільгової категорій.	989,3	12,4	949,1	10,2	899,8	6,96	-49,3	-6
Доходи з місцевого бюджету для фінансування протезування чорнобильців	43,1	0,54	52,8	0,56	94,9	0,73	42,1	79
Надходження з місцевого бюджету КЕКВ 2610	4897,5	61,4	5604,2	60	6712,7	52	1108,5	19
Усього доходів	7972	100	9344,1	100	12916,4	100	3572,3	38

Таблиця 2.12 — Аналіз динаміки структури витрат КНП «Немовицький ЦПМСД» за 2018 – 2020 роки

Показник	Опис показника	Нормативне значення	2018	2019	2020	Відхилення 2020\2018
Коефіцієнт автономії	відношення загальної суми власних коштів до підсумку балансу	>0,5	0,5	1,1	1,2	0,7
Коефіцієнт фінансової залежності	показник, обернений до коефіцієнту автономії.	<0,5	0,5	0,1	0,2	-0,3
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	відношення власного капіталу до оборотних активів	>0,4	3,1	2,2	1,7	-1,4
Коефіцієнти забезпеченості оборотних коштів оборотними коштами	відношення оборотних коштів до загальних оборотних коштів	>0,1	1,2	1	1	-0,2
позичковий капітал (показник фінансової стабільності)	показує, скільки грн капіталу на 1 грн позичкового капіталу	>1,0	0	0	0	0
Рейтинг коефіцієнта власного капіталу (коефіцієнт фінансового ризику; фінансування)	Цифра протилежна попередньому і показує, скільки грн. позичковий капітал 1 грн власного капіталу	<0,5	0	0	0	0

Порівняно з відповідним періодом минулого року ці витрати зросли на 10 відсотків, у тому числі:

- матеріальні витрати знизилися майже на 2 відсотки;
- вартість робочої сили зросла на 30 відсотків;
- внесок у соціальну діяльність зріс на 24 відсотки;
- Амортизація зросла на 254 відсотки.

З цих показників видно, що збільшення витрат підприємства пов'язане із збільшенням амортизаційних відрахувань (сума зросла на 588,0 тис. грн. порівняно з відповідним періодом 2019 року).

На збільшення витрат також вплинуло збільшення нарахувань на заробітну плату та зобов'язання (за рахунок підвищення мінімальної заробітної плати) та подорожчання матеріалів та енергії, що використовуються при наданні послуг.

Адміністративні витрати у 2020 році склали 1 151,3 тис. грн. однак у 2019 році – було 751,6 тис. грн.

Дебіторська заборгованість 4,2 тис. грн. податки за вирахуванням зборів за переплату. Немає рахунків для оплати.

Додаткові доходи надійшли від:

- У 2020 році дохід від практики – 176,7 тис. грн.
- У 2019 році дохід від практики склав 78,2 тис. грн. та реалізація відходів – 0,4 тис. грн.

Враховуючи вимоги постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 року «Про запобігання поширенню COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (з правом змін) або направлено на відключення. Тому значно зменшився обсяг виручки від платних послуг, що призвело до збільшення збитків підприємства.

Найважливішим показником для оцінки господарської діяльності будь-якого підприємства є показники фінансової стійкості підприємства, що досліджується. А 2.12. У таблиці 1 наведено аналіз основних показників фінансової стійкості підприємства, які використовуються зарубіжними та вітчизняними вченими.

Підсумовуючи, 2.12. Аналізуючи показники фінансової стабільності підприємства, можна сказати, що підприємство є фінансово стабільним. Заклад характеризується високим оборотним капіталом і власним капіталом, підприємство не має заборгованості. Поліпшити фінансове становище

підприємства можливо шляхом модернізації матеріальних цінностей та підвищення ефективності використання оборотних коштів.

Таблиця 2.12 — Показники фінансової стійкості КНП Немовицький ЦПМСД " за 2018 – 2020 роки

Показник	Опис показника	Нормативне значення	2018	2019	2020	Відхилення 2020\2018
Коефіцієнт автономії	співвідношення між власним капіталом і балансом	>0,5	0,5	1,1	1,2	0,7
Коефіцієнт фінансової залежності	індикатор інвертується на коефіцієнт автономності.	<0,5	0,5	0,1	0,2	-0,3
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	співвідношення між власним і оборотним капіталом	>0,4	3,1	2,2	1,7	-1,4
Коефіцієнти забезпеченості оборотних коштів оборотними коштами	відношення оборотних коштів до загальних оборотних коштів	>0,1	1,2	1	1	-0,2
позичковий капітал (показник фінансової стабільності)	показує, скільки грн капіталу на 1 грн позичкового капіталу	>1,0	0	0	0	0
Рейтинг коефіцієнта власного капіталу (коефіцієнт фінансового ризику; фінансування)	Цифра протилежна попередньому і показує, скільки грн. позичковий капітал 1 грн власного капіталу	<0,5	0	0	0	0

SWOT-аналіз використовується для комплексної оцінки майбутніх загроз, а також умов і перспектив розвитку компанії.

SWOT-аналіз – це метод стратегічного планування, який дозволяє розрахувати ризики та майбутнє процвітання, визначити сильні та слабкі сторони вашої компанії за допомогою глобального підходу.

SWOT-аналіз поділяє фактори на такі групи:

- S-сильні сторони: сильні сторони компанії;
- W-слабкі сторони: слабкі сторони фірми;
- O-opportunity: можливість бізнесу;
- T загрози: загроза для бізнесу.

Перші дві групи факторів впливу є внутрішніми, а дві останні — зовнішніми. На зовнішні елементи найчастіше впливають політична ситуація, суспільство та економічна ситуація.

SWOT-аналіз CPMSD Немовицького представлений у розділі 2.13. стіл..

Таблиця 2.13 — Матриця SWOT-аналізу КНП «Немовицький ЦПМСД »

Можливості - підприємство має значний практичний досвід і працює з 1996 року; - більшість працівників підприємства мають найвищу кваліфікацію; - високоякісне обладнання; - загальна чисельність персоналу, відсутність частоті плинності кадрів; - розвиток матеріально-технічної бази	Загрози - підприємство частково залежить від бюджетного фінансування; - наявність окремих конкурентів із приватних закладів охорони здоров'я та медичних практик
Сильні сторони - висококваліфікований персонал; - постійно розширює спектр медичних послуг; - наявність міцної бази здоров'я; - зручне розташування в центрі міста	Слабкі сторони - темпи надання послуги дуже повільні; - підприємство має значні витрати на управління; - Відсутність автоматизованого збору інформації та обробки показників діяльності установи.

Результати аналізу показали, що сильні та можливі слабкі сторони медичної служби обумовлені фінансовою сферою, яка не дозволяє КН «Немовицький ЦПМСД» підвищити якість медичних послуг та задовольнити фінансову мотивацію її персоналу.

Додаткові джерела фінансування установ для покращення фінансового стану підприємства

- пожертвування;
- допоміжний рахунок;
- внески добровільного медичного страхування;
- винагорода роботодавців за послуги, що надаються їх працівникам;
- добровільні внески та пожертви;
- інші джерела, не заборонені законодавством України.

Тож пошук джерела фінансування, збільшення бази здоров'я, підвищення зарплат фінансовим операторам, підтримання стабільності Немовицького ЦПМСД та створення можливостей капітальних вкладень для покращення роботи закладу, впровадження нових медичних процедур, які надалі допоможуть підвищенню привабливості медичних послуг

РОЗДІЛ 3. АНАЛІЗ ДОХОДІВ ВИТРАТ ТА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА КНП «НЕМОВИЦЬКИЙ ЦЕНТР ПЕРВИННОЇ МЕДИКО-САНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ»

3.1 Аналіз ефективності використання ресурсів підприємства

Громадське здоров'я є найбільшою соціальною цінністю в країнах з великим економічним, науковим і культурним потенціалом, його охорона є важливою сферою громадської діяльності та невід'ємним показником успішності діяльності державних установ.

Створити та запровадити нову модель фінансування охорони здоров'я, яка передбачає чіткі державні гарантії безкоштовної медичної допомоги, фінансову підтримку громадян у разі тяжких захворювань та ефективний та прозорий розподіл державних коштів, що сприяє розвитку якості медичної допомоги населенню державними та комунальними закладами охорони здоров'я спрямована на реформування фінансування системи охорони здоров'я в Україні.

Реформа фінансування охорони здоров'я ґрунтується на деяких принципах, яких слід дотримуватися (додаток D).

Медична реформа передбачає серйозну трансформацію системи охорони здоров'я та охорони здоров'я. Основні аспекти української реформи щодо фінансового механізму державного управління описані в Розділі 2.1. можна знайти в таблиці.

Механізм адміністрування системи охорони здоров'я є досить складним, охоплює декілька сфер державної політики та управління.

Таблиця 2.1 — Напрями системи охорони здоров'я

Напрям	Характеристика
Надання державного гарантованого пакета медичної допомоги	Держава зобов'язується фінансувати медичні послуги. Пакет допомоги визначається пріоритетами в галузі охорони здоров'я країни та обсягом можливостей державного фінансування. Цей пакет включатиме широкий спектр амбулаторної та стаціонарної допомоги, а також ліки.
Єдиний закупівельник медичних послуг	Національна служба здоров'я є центральним органом виконавчої влади, що здійснює оплату за фактично надані медичні послуги
Запровадження принципу «гроші йдуть за пацієнтом»	Розпочався процес закупівлі послуг у мережі закладів охорони здоров'я, а не лише їх обслуговування. Заклади охорони здоров'я стають автономними одиницями, які оплачують результати своєї діяльності.
Введення в дію системи e-Health	Медична документація має бути переведена в електронну форму
Запровадження програми «Доступні ліки»	Пацієнти з серцево-судинними захворюваннями, цукровим діабетом 2 типу або бронхіальною астмою можуть отримати ліки за рецептом лише безкоштовно або з невеликою добавкою.

Витрати на охорону здоров'я зросли на 20% на душу населення між 2015 і 2020 роками, але це збільшило темпи скорочення населення на 2,9% за період, що розглядається (табл. 2.2).

Економічне зростання країни було надто вільним у період, що розглядається, при цьому консолідовані витрати на охорону здоров'я у відсотках від ВВП різко впали з 3,6% до 3,0%.

Це говорить про те, що державні витрати на охорону здоров'я зростали набагато повільніше, ніж у стародавній економіці, і якщо ця тенденція збережеться, ми можемо передбачити, що витрати на охорону здоров'я знизяться майже на 9% у 2021 році.

Таблиця 2.2 — Фінансування охорони здоров'я у 2015-2020 роках

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Різниця у %	
							2020р. до 2015р.	2020р. до 2019р.
Консолідовані бюджетні видатки на охорону здоров'я								
Видатки на охорону здоров'я на душу населення	1657	1553	1850	1897	1959	1988	20,2	1,5
Видатки на охорону здоров'я	71,0	66,3	78,6	80,2	82,3	83,2	17,1	1
Видатки на охорону здоров'я (у % до ВВП)	3,6	3,2	3,4	3,3	3,2	3,0	-14,8	-0,2
Фактори впливу								
Чисельність населення	42,8	42,7	42,5	42,3	42,0	41,8	-2,4	-0,5
Економічне зростання (змiна реального ВВП у %)	-9,8	2,4	2,5	3,4	3,2	3,7	-	-0,05
Консолідовані видатки (% ВВП)	34,2	35,0	35,4	35,1	34,5	32,9	-3,7	-1,6
Частка видатків на охорону здоров'я у консолідованих видатках	10,4	9,0	9,7	9,3	9,4	9,2	-11,5	-2,1

Ці таблиці показують, що витрати на охорону здоров'я не зростатимуть разом із ВВП, оскільки видатки загального уряду зменшаться. З метою відновлення та забезпечення довгострокового зростання уряд скоротив видатки загального державного управління з 34,2% до 32,9%, з чого можна зробити висновок, що загальний обсяг бюджетних ресурсів дійсно зменшився. Уряд також зменшив частку бюджету охорони здоров'я в плані на 2020 рік з 10,4% у 2015 році до 9,2%.

Значне зниження державних видатків у період з 2015 по 2020 рр. можна в основному пояснити зниженням видатків ПФУ, коли консолідовані витрати центрального та місцевих органів влади залишилися незмінними. З роками зменшується фінансування охорони здоров'я, частка ВВП та частка консолідованих видатків (табл. 2.3).

У консолідованих видатках (на всіх рівнях уряду) витрати на охорону здоров'я поступово замінюються витратами на економічну інфраструктуру, освіту та безпеку.

Одним із варіантів збільшення витрат на охорону здоров'я є фіскальний простір, звільнений за рахунок скорочення державного боргу та боргових зобов'язань, але навряд чи така перспектива пов'язана з кредитами, необхідними для боротьби з COVID-19.

Таблиця 2.3 — Структура видатків на охорону здоров'я

Консолідовані видатки (усі державні рівні)												
	Видатки як % ВВП						Видатки як % Зведеного бюджету					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Охорона здоров'я	3,6	3,2	3,4	3,3	3,2	3,0	10,4	9,0	9,7	9,3	9,4	9,2
Усього видатків	34,2	35,0	35,4	35,1	34,5	32,9	100	100	100	100	100	100
Видатки центрального уряду (включаючи трансферти)												
	Видатки як % ВВП						Видатки як % Державного бюджету (включаючи трансферти)					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Охорона здоров'я	3,2	2,4	2,6	2,5	2,5	2,5	11,0	8,4	9,4	8,9	9,1	9,6
Усього видатків	29,0	28,7	28,1	27,7	27,1	26,2	100	100	100	100	100	100

Після затвердження Кабінетом Міністрів Реформи фінансів охорони здоров'я № 1013 від 30 листопада 2016 р. та Закону України «Про державні фінансові гарантії у сфері охорони здоров'я» перехід на оплату праці медичних працівників за результатами роботи: надавач медичної допомоги та його клієнта) є основним викликом реформи охорони здоров'я.

Між вищезгаданими суб'єктами існує модель взаємовідносин головного та адміністративного, і договірна модель має замінити відносини, коли відносини регулюються угодами, згідно з якими сторонній розпорядник бюджету виступає як платник на користь пацієнтів та закладу охорони здоров'я або лікар стає постачальником послуг.

Таку модель взаємовідносин неможливо досягти без гарантування фінансово-управлінської автономії державних та комунальних закладів охорони

здоров'я шляхом реорганізації, у тому числі перетворення цих закладів у повноцінний суб'єкт, державне та комунальне підприємство без мети отримання прибутку.

Перетворення закладів, що діють у формі бюджетної установи, у комунальне некомерційне підприємство вирішується радами територіальних громад сіл, селищ, міст та районів, які є власниками даного закладу охорони здоров'я. Це рішення має бути прийняте відповідно до процедур, визначених у Положенні. Теми для презентації проектів ремонту:

- голова ради;
 - депутати ради;
 - заступник голови ради директорів;
 - постійні комісії Ради;
 - виконавчий орган правління;
 - Збори громадян;
- членів територіальної громади.

Рішення зборів має бути прийнято у письмовій формі відповідно до статуту територіальної громади та має бути передано в паперовій та електронній формі до відділу організаційного та документального забезпечення з пред'явленням пояснювальної записки та додатків до проектного рішення.

Відповідно до законодавства України, перетворення закладів охорони здоров'я є формою реорганізації юридичних осіб і полягає у зміні їх організаційно-правової форми, оскільки цей вид реорганізації буде найбільш поширеним у сфері охорони здоров'я.

Фінансування комунального некомерційного підприємства за бюджетною програмою дозволяє передбачити два наступні бюджетні періоди, тобто немає необхідності щорічно приймати бюджетну програму, а розмір підтримки може змінюватися щороку.

Реорганізований заклад охорони здоров'я також може фінансуватися через механізм, який поєднує фінансування за бюджетною програмою, фінансову підтримку та контракти на медичне обслуговування.

Іншими джерелами фінансування реорганізованого закладу охорони здоров'я можуть бути інші доходи фізичних та юридичних осіб, не заборонені законодавством:

- оплата медичних послуг, що надаються страховими компаніями;
- доходи роботодавців за охорону здоров'я, яку надають їхні працівники;
- фінансові внески від благодійних організацій;
- Оплата за надання платних послуг згідно з чинним законодавством

України до 2020 року. Структура доходів некомерційних підприємств охорони здоров'я виглядає наступним чином (рисунок 2.1). Ці доходи виражаються в натуральній формі - в акціях і капітальних вкладеннях.

У 2020 році некомерційні медичні компанії отримували фінансування з таких джерел:

- схема гарантії здоров'я (70%);
- доходи бюджету всіх рівнів (25%);
- страхові платежі та платні послуги (1%);
- благодійна допомога (4%).

Наприклад, у 2020 році ми бачимо, що значна частина доходів від медичних послуг надходить від реалізації програми гарантій здоров'я. Суть програми полягає в тому, що Національна служба здоров'я (НСЗУ) розпоряджається бюджетними ресурсами та оплачує заклади охорони здоров'я за надані медичні послуги населенню..

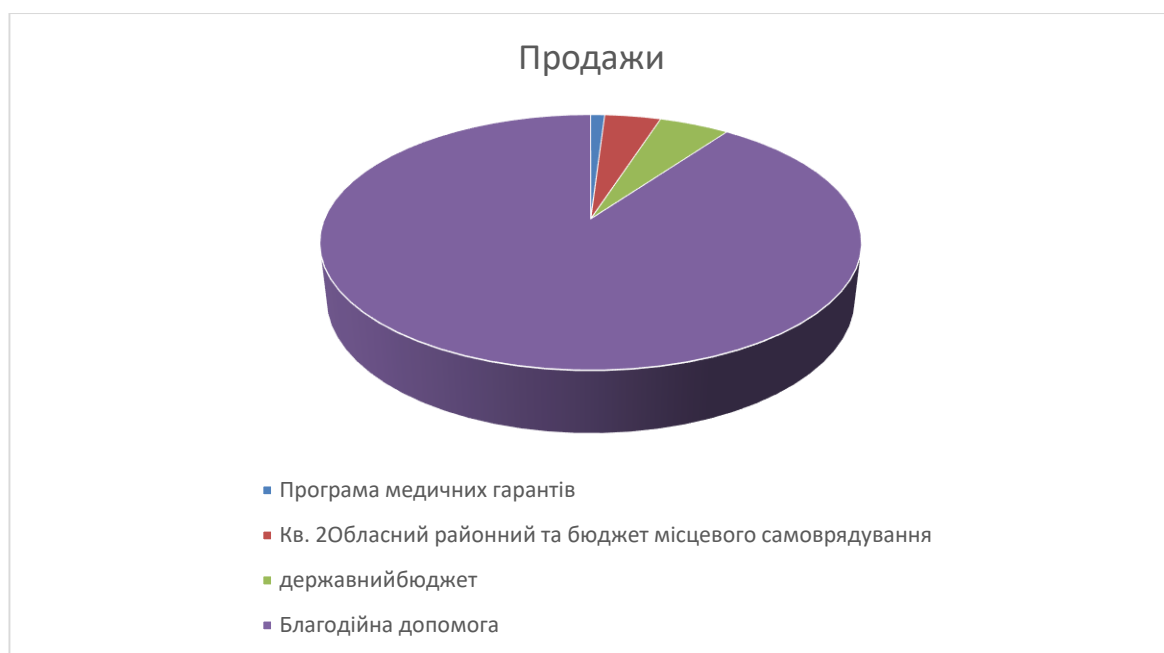

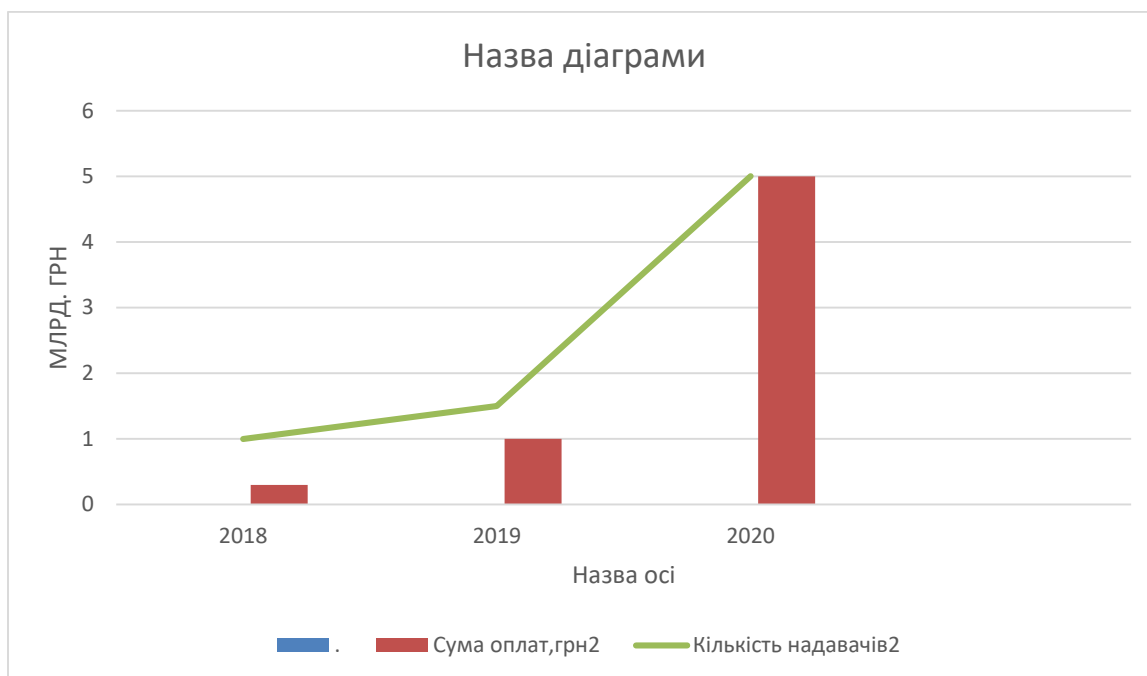
Рисунок 2.1 — Структура надходжень медичних КНП за джерелами фінансування

3.2 Аналіз динаміки доходів, витрат та фінансових результатів діяльності підприємства

Містить виплати постачальникам медичних послуг за програмою медичних гарантій, а також зведену інформацію про розмір виплат закладам первинної, спеціалізованої та екстреної допомоги за договором, укладеним з «Фінансуванням національного медичного страхування» (таблиця 2.5, рисунок 2.2)

	2018	%	2019	%	2020	%
Кількість надавачів	620		1 448		3 115	
Оплата за формою власності:						
- комунальна	3 435 477 798	99,6	16 581 818 501	99,4	92 800 015 462	99,5
- приватна(без ФОП)	6 174 862	0,3	89 788 825	0,4	418 870 320	0,3
- ФОП	5 056 670	0,1	78 463 241	0,2	224 793 165	0,2
Всього виплат	3 446 709 330	100	16 750 070 568	100	93 443 678 946	100

Таблиця 2.4 — Оплати надавачам послуг медичної допомоги за програмою медичних гарантій за 2018-2020рр.

Рисунок

2.2 — Динаміка оплати надавачам послуг медичної допомоги за програмою медичних гарантій за 2018-2020рр.

Національна служба здоров'я України виплатила закладам охорони здоров'я понад 3 мільярди гривень за послуги, надані пацієнтам за програмою гарантій здоров'я 2018. Це пов'язано зі значним збільшенням виплат до коштів, пов'язаних з боротьбою з COVID-19. За загальною кількістю надавачів послуг – 3133 суб'єкта, постачальників послуг, пов'язаних із боротьбою з COVID-19 – 1354 суб'єкта.

Щодо комунальних послуг, то в період з 2018 по 2020 роки за медичні послуги, надані за схемою гарантій здоров'я, були здійснені такі платежі (табл. 2.5, рис. 2.3).

Станом на 2019 рік 97% працівників охорони здоров'я підписали угоду з НСЗУ про оплату медичним працівникам за програмою гарантій здоров'я..

Таблиця 2.5 т— Оплати надавачам комунальної форми власності послуг медичної допомоги за програмою медичних гарантій за 2018-2020рр.

	2018	%	2019	%	2020	%
Кількість надавачів, із них:	539	100	1487	100	4 203	100
- спеціалізована	-	-	-	-	1 622	39,5
- первинна	539	100	1 231	100	1 108	27
- екстрена	-	-	-	-	25	0,6
- COVID-19	-	-	-	-	1 348	32,8
Всього виплачено, із них:	3 435 997 798	100	16 581 818 625	100	92 755 015 462	100
- спеціалізована	-	-	-	-	50 456 389 670	54
- первинна	3 435 557 798	100	16 555 818 501	100	17 711 620 195	19
- екстрена	-	-	-	-	5 917 677 243	6,4
- COVID-19	-	-	-	-	19 452 363 353	20,5

Аналізуючи дані таблиці 2.5 та рисунка 2.3, можна сказати, що медичні комунальні підприємства є найбільшими надавачами медичних послуг за програмою медичних гарантій, і відповідно отримали 92 800 015 462 гривень фінансування за 2020 рік із 93 443 678 946 гривень, наданих суб'єктам усіх форм власності(комунальним, приватним без ФОП та ФОП).

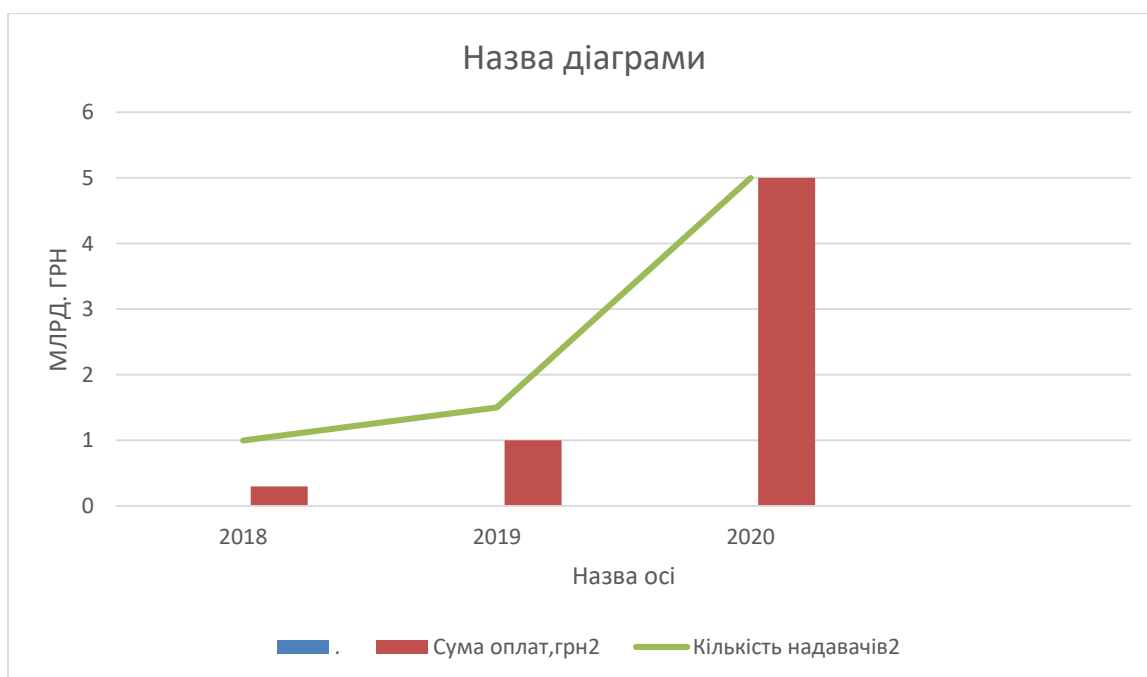

Рисунок 2.3 — Динаміка оплати надавачам комунальної форми власності послуг медичної допомоги за програмою медичних гарантій за 2018-2020рр.

«Медичні працівники – усі види закладів охорони здоров'я та особи, які мають ліцензію на медичну діяльність та уклали договір про охорону здоров'я з основними розпорядниками бюджетних коштів» [15].

Кількість комунальних постачальників за регіонами у 2020 році наведено в таблиці 2.4. таблиця показує. На малюнку показано.

Більшість медичних послуг, пов'язаних із програмою гарантій здоров'я, розташовані в Дніпропетровській, Харківській, Львівській областях, і на цей розподіл в основному впливає розмір території та кількість людей, які там проживають.

В Україні вперше у 2020 році повноцінно запрацювала система гарантій охорони здоров'я і все фінансування галузі охорони здоров'я було передано на закупівлі. Ця програма працює тільки в електронному форматі, а договори укладаються тільки з незалежними компаніями.

Трансформація сфери охорони здоров'я, у тому числі медичних послуг, все ще триває та вдосконалюється, а НСЗУ розробляє нові послуги та механізми реалізації програми медичного страхування для покращення доступу до якісних медичних послуг.

3.3 Підходи до удосконалення обліково аналітичної інформації підприємства

У 2015 році уряд України ініціював реформу системи охорони здоров'я з метою покращення здоров'я населення та фінансового захисту його від надмірних витрат шляхом підвищення ефективності, модернізації застарілої системи обслуговування та покращення системи доступу до якісної медичної допомоги.

«Протягом останніх років було запропоновано багато шляхів реформування національної системи охорони здоров'я, включаючи медичні

послуги, але ключові концептуальні підходи залишаються суперечливими, а визначені стратегії – сумнівними».

Автори численних наукових статей про охорону здоров'я сьогодні мають різні погляди: одні кажуть, що головною проблемою охорони здоров'я є недостатнє фінансування, інші – що збільшення фінансування без підвищення ефективності не покращить ситуацію. площ. промисловість. Залишаюся на позиції останнього, тому що з розвитком та впровадженням нових лікувально-діагностичних технологій та підвищенням цін на медичне обладнання та ліки фінансування системи охорони здоров'я не завжди буде достатньо, тому реформи для покращення фінансової безпеки є найефективнішою

З огляду на це, слід розглянути різні підходи до організації управління фінансовими ресурсами в медичних послугах, які слід застосовувати як у світовій практиці, так і в Україні (табл. 3.1).

Таблиця 3.1 — Стратегічні підходи до організації управління фінансовими ресурсами медичних комунальних підприємств

Стратегічний підхід	Характеристика підходу
Подолання кількісного дефіциту фінансових ресурсів (збільшення обсягів фінансування)	— розподіляти наявні державні ресурси на систему охорони здоров'я шляхом скорочення фінансування інших секторів бюджету
	— створення нового податку або додаткового збору на соціальне страхування
Компенсувати нестачу деяких фінансових ресурсів (для підвищення фінансової стабільності та економічної ефективності закладів охорони здоров'я))	Заходи щодо стримування витрат: - заходи з боку попиту; - заходи, які необхідно вжити відповідно до пропозиції.
	Заходи щодо ефективного розподілу та використання фінансових ресурсів: - запровадження договірних відносин; - удосконалення системи оплати медичних послуг; - здійснення раціональної фармацевтичної політики; - підвищення ефективності інвестицій

У першій групі можна запропонувати заходи щодо подолання кількісного дефіциту фінансових ресурсів з метою безпосереднього збільшення фінансування:

- виділити наявні державні ресурси на систему охорони здоров'я шляхом скорочення фінансування інших секторів бюджету;
- запровадження нової доплати або збору на соціальне страхування.

Запропоновані заходи можуть бути реалізовані одночасно, але їх застосування не завжди можливе через певні соціально-політичні та макроекономічні причини, оскільки використання першої рекомендації призведе до скорочення фінансування інших соціально важливих бюджетних програм з обмеженими бюджетними ресурсами. .

При низькому економічному розвитку держава не завжди може збільшити витрати на охорону здоров'я більше, ніж дозволяють її фінансові можливості.

Фінансування охорони здоров'я також може бути досягнуто шляхом введення нових податків або зборів, які покривають недофінансування інших бюджетних статей, але це суперечить політиці зниження податків і тому не знаходить підтримки у більшості громадян.

Створення нового податку чи додаткового збору на соціальне забезпечення може бути успішним лише за умови, що в країні створені належні умови та, безсумнівно, сприятиме досягненню цілей політики охорони здоров'я. Деякі обставини можуть перешкоджати введенню такого податку або збору:

- неможливість збільшення витрат на фінансування комунальних послуг через нерозвиненість економіки країни (недофінансування);
- галузь посідає останнє місце у списку національних пріоритетів;
- відсутність належної законодавчої бази та механізмів адміністративного регулювання для здійснення медичного страхування;
- рівень безробіття та високі податки, що утримуються;
- значні неформальні платежі за медичні послуги;
- відмовляється від надання відчутних переваг інфраструктурі охорони здоров'я застрахованого при наданні медичної допомоги застрахованим без обмеження можливості надання невідкладної допомоги незастрахованим населенням.

Більшість із зазначених умов існує сьогодні в Україні, і для боротьби з COVID-19 потрібні значні витрати. Окрім реальних економічних можливостей, держава фінансує як користувачів медичних послуг, так і всю систему охорони здоров'я, тому суттєвого збільшення видатків у цій галузі не можна передбачити. Однією з причин цього є значний неформальний сектор економіки, що в свою чергу призводить до бюджетного дефіциту та недостатнього фінансування сектору охорони здоров'я.

Фінансування закладів охорони здоров'я всіх форм найкраще ґрунтуватися на принципі «гроші йдуть за пацієнтом», оскільки ця модель фінансування характеризується високим рівнем державних гарантій медичної допомоги та повним доступом до медичної допомоги населення. Надання та фінансування

медичних послуг здійснюється на підставі договорів між платником (органами охорони здоров'я) та організаціями, які надають ці послуги (медичні заклади, автомедичні заклади). При цьому фінансуванні перевага надаватиметься лікарям загальної практики, які отримають фіксовану суму за контрактного зареєстрованого пацієнта за надання узгодженого переліку послуг, а винагорода залежатиме від кваліфікації медичного персоналу та обсягу наданої роботи чи послуг.

Звісно, така стратегія не має недоліків. До них належать:

- відсутність ринкових стимулів економічної ефективності;
- відсутність мотивації до підвищення якості медичних послуг;
- потреба у значних фінансових ресурсах для розвитку всієї галузі охорони здоров'я.

Необхідність збільшення фінансування медичних послуг є безперечною, але незадовільний стан цих закладів пов'язаний не лише з відсутністю фінансових ресурсів.

Щоб вплинути на попит на медичні послуги, необхідно враховувати участь населення у вартості медичної допомоги та розмір базового медичного пакету, але ця пропозиція надаватиме всі медичні послуги без фінансової компенсації. Навіть найрозвиненіші країни Європи не в змозі забезпечити всі без винятку медичні послуги, доступні всім громадянам суспільства. Тому найкращим рішенням у цій ситуації стала доктрина стандартизації державних гарантій охорони здоров'я, яка базувалася на створенні базового пакету послуг.

Отже, якщо держава не може забезпечити повністю безкоштовну медичну допомогу:

$$П_{л} = (В_{д} - (\Phi_{i1} + \Phi_{i2} + \dots \Phi_{in})) \times K_{д} , \quad (3.1)$$

де $П_{л}$ — плата за лікування;

$В_{д}$ — вартість одного дня лікування для 1 пацієнта в стаціонарі;

Φ_{i1} , Φ_{i2} , Φ_{in} — фінансування(надходження) в розрахунку на 1 день перебування пацієнта із різних джерел фінансування;

K_d — Кількість лікарняних днів на 1 пацієнта Сума, що перевищує розраховану норму, може бути скоригована пропорційно середньому. Крім того, слід змінити спосіб розрахунку суми вищезазначених доплат:

- пацієнтам можуть бути відшкодовані витрати на харчування, додатковий догляд, комфортні послуги тощо, а також інші терапевтичні витрати, що покривають рахунок державних доходів;

- зазвичай перші дні догляду за хворими, тому вартість заподіяної шкоди може бути відшкодована за останні дні догляду в закладах охорони здоров'я.

Застосувати механізм оплати медичних послуг шляхом створення неформальних місць для населення в закладах охорони здоров'я різної форми власності, диверсифікації фінансових ресурсів та полегшення доступу населення до медичної допомоги.

Невід'ємною складовою процесу реформування фінансово-економічних відносин державних і державних закладів охорони здоров'я є вдосконалення системи оплати праці медичних працівників, що сприятиме покращенню соціальних умов, в яких професійна поведінка медичних працівників є макроскопічним – рівнем. . необхідний рівень:

- підвищення оплати праці лікарів та іншого медичного персоналу;
- розробити механізм оплати праці працівників, що сприяє підвищенню ефективності використання ресурсів охорони здоров'я.

Підвищення фінансової та управлінської автономії медичних працівників стане відправною точкою для ефективного розподілу фінансових ресурсів та контролю витрат на охорону здоров'я за допомогою контрактних послуг із збору даних.

Потреба в автономії для медичних працівників можна пояснити такими причинами:

- неефективне функціонування бюджетних закладів охорони здоров'я;
- передача кваліфікованого персоналу приватним особам;

- наявність корупції в державних установах;
- відсутність підтримки малозабезпечених громадян через брак коштів;
- матеріальне заохочення та стягнення для медичних працівників.

Адміністративна та фінансова незалежність, тобто автономія: комунальні послуги керуються гнучко та швидко під впливом зовнішніх факторів та адаптуються до них на основі внутрішніх та зовнішніх мотивів. Автономія, яка забезпечує надання медичних закладів та достатню свободу для працівників у прийнятті професійних медичних та фінансових рішень, має потенціал для надання медичних послуг у своєму бізнесі, які не заборонені чинним законодавством, від альтернативних підходів до вашої діяльності та від інших медичні працівники.

Зміст автономії в обмежених адміністративно-правових органах держави та місцевого самоврядування, а також передача розпорядникам муніципальної охорони здоров'я для самостійного розпорядження матеріальними та фінансовими ресурсами.

Завдяки цій автономії наслідки очевидні:

- плавний перехід від фінансування статті бюджету на медичні послуги до самостійного визначення видатків і напрямів фінансування;
- збільшити обсяги платних медичних послуг, використати отримані від них доходи, перерозподілити невикористані бюджетні ресурси на наступний період для фінансового забезпечення та інвестицій працівників;
- перехід на договірні відносини;
- створювати стимули, мотивацію, санкції для надання якісних та ефективних медичних послуг
- розв'язати протиріччя між соціальною функцією комунального медичного підприємства та його комерційним ізонімом.

Найбільшою свободою для державних закладів охорони здоров'я та комунальних підприємств охорони здоров'я є перетворення у приватні підприємницькі структури, але такий підхід має мало негативних наслідків,

оскільки призначення такого підприємства буде прибутковим, а соціальна функція – ні.

Застосування моделі автономії виражається у перетворенні закладів охорони здоров'я шляхом перетворення їх бюджетних установ на комунальні некомерційні підприємства та підприємства державних установ, які отримують статус неприбуткових.

Ця модель дає можливість уникнути конфлікту між цілями підприємства – максимізувати вигоди та виконувати суспільно корисну функцію, покладену на нього в медичних цілях, що виявляється у наданні громадянам безкоштовної медичної допомоги в межах, встановлених ст. держава.. Існують перешкоди для впровадження моделі щодо реєстрації комунального підприємства як неприбуткової організації та порядку оподаткування прибутку, чинного єдиного законодавства про охорону здоров'я, застосування нових методів оплати праці тощо.

Впровадження є невід'ємною частиною реформи системи охорони здоров'я

ВИСНОВКИ

За результатами виконання дипломної роботи встановлено, що комунальне підприємство є самостійною юридичною особою, створеною на майно конкретної територіальної громади, яка має статус юридичної особи та здійснює виробничу, наукову та комерційну діяльність з метою отримання прибутку. . до послуг жителів територіальної громади.

У статті визначено основні особливості утиліти:

- юридична особа;
- має диплом;
- здійснює господарську, наукову та виробничу діяльність;
- незалежність;
- мета роботи - отримання доходу та обслуговування інтересів жителів територіальної громади;
- майно користувача має належати територіальній громаді.

Визначається структура організаційно-економічного механізму управління комунальним підприємством з урахуванням стратегії розвитку, оптимальної структури підприємства та методів залучення інвестицій.

Фінансове становище комунального підприємства характеризується як стан, що характеризується наявністю фінансових ресурсів, необхідних для господарської діяльності, достатністю коштів, підтримання нормальної роботи та грошових розрахунків з іншими організаціями.

Для перевірки фінансового стану комунального підприємства складається фінансовий план. Показники у фінансовому плані показують очікувані доходи та виплати для забезпечення потреб бізнесу та розвитку компанії в плановому році.

У статті розглянуто особливості фінансування підприємства охорони здоров'я, зокрема основні переваги фінансування бюджету підприємства з обслуговування:

- вартість медичної допомоги оцінюється через її обмеженість;
- через відсутність тіньових зв'язків медичні працівники не зацікавлені в наданні непотрібної медичної допомоги пацієнту;

- адміністративні витрати для кредитора мінімальні.

Виявлено деякі недоліки у фінансуванні бюджету комунального підприємства:

- виникає необхідність надання непотрібних медичних послуг пацієнту за наявності неформальних договірних відносин;
- крім неформальних договірних відносин з фармацевтичними компаніями та медичного призначення дорогих ліків, вони хочуть забезпечити пацієнта додатковими ліками;
- відсутність матеріального стимулювання працівників для підвищення якості наданих послуг, розширення функцій первинного рівня, раціонального використання ресурсів;
- відсутність економічного зв'язку між рівнями охорони здоров'я;
- наявність «відвратної причини»:
- витратили весь бюджет року, оскільки не можна зберегти залишок на наступний рік.

Робота показала, що основним джерелом фінансування комунальних підприємств охорони здоров'я залишається бюджет, абсолютна величина якого з кожним роком зростає.

Ми аналізуємо систему фінансування медичних компаній і бачимо, що у 2018 році бюджетна підтримка медичних працівників становила 3,435 млрд грн, а у 2020 році – 92,8 трлн грн.

Швидке збільшення фінансування пов'язане з низкою факторів: збільшенням кількості постачальників послуг з 538 до 2496 та збільшенням фінансування через поширення COVID-19.

Перевірка охорони здоров'я в Рівненській області виявила, що у 2018 році вони отримали 0,189 мільярда гривень державної допомоги, 2019 року – 0,586 мільярда гривень, у 2020 році – 3,153 мільярда гривень. Таке значне збільшення фінансування медичних послуг пояснюється цією ж тенденцією. як і в усіх інших регіонах України: збільшується кількість медичних працівників та збільшується база для боротьби з COVID-19.

У 2020 році медичні працівники Рівненської області витратили найбільше коштів:

- первинна медико-санітарна допомога становить 19,6% від загального обсягу допомоги;
- стаціонарна допомога дорослим та дітям без операції – 16,8% від загального обсягу допомоги;
- стаціонарна допомога хворим на COVID-19 – 12,7%;
- стаціонарні операції для дорослих та дітей – 9,9%.

У дослідженні зроблено висновок про те, що сучасний стан українських комунальних послуг – відсутність необхідних фінансових ресурсів, фізичний та моральний знос медичного обладнання, часткове розбіжність потреб споживачів, постійне скорочення інвестицій в установи, низький рівень управління, відп. адміністрація.

Можна з упевненістю стверджувати, що від адміністративних методів управління комунальним господарством необхідно переходити до економічних, що дозволить підвищити якість комунальних послуг, підвищити ефективність їх постачання та знизити витрати і тарифи для населення.

Само по собі збільшення фінансування закладів охорони здоров'я не принесе бажаних результатів, т.к

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрусів У.Я., Юрченко Н.Б. Зарубіжний досвід фінансування систем охорони здоров'я. Економічний простір. 2019. № 150. С. 20—24.
2. Барабаш Т. Г. Становлення інституту комунальної власності у системі місцевого самоврядування України. URL : http://npndfi.org.ua/docs/NP_05_04_115_uk.pdf (дата звернення: 16.11.2021)
3. Бачина Т.А. Ерзылева А.А., Куликов О.А. Совершенствование управления финансами бюджетных учреждений здравоохранения. / Региональная экономика и управление: электронный научный журнал. 2018. №2 (54). URL: <http://eee-region.ru/article/5404/> (дата звернення: 22.11.2021)
4. Бюджетний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (дата звернення: 09.11.2021)
5. Глухова В. І., Гомулко Н. В. Комунальний кредит як джерело фінансового забезпечення розвитку територіальних громад. Modern Economics. 2020. № 21. С. 19-25.
6. Глухова В. І., Кравченко Х. В. Фінансовий стан комунальних підприємств і напрями його покращення. Modern Economics. 2021. № 26(2021). С. 30-36. URL: [https://doi.org/10.31521/modecon.V26\(2021\)-05](https://doi.org/10.31521/modecon.V26(2021)-05). (дата звернення: 10.11.2021)
7. Глухова В.І., Скрипник Л.І. Державне фінансове забезпечення охорони здоров'я на рівні місцевих бюджетів. Облік і фінанси. 2018. № 1. С. 80—86.

8. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 15.11.2021)
9. Державна казначейська служба України. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua> (дата звернення: 13.11.2021)
10. Ефективність управління комунальною власністю на базі впровадження оціночної діяльності (на прикладі міст Одеської області) : Автореф. дис... канд. екон. наук / Н. В. Сментина; Одес. держ. екон. ун-т. 2006. - 19 с.
11. Жулин О. В., Зеленюк-Джунь Л. В. Управління фінансовими ресурсами комунальних підприємств і перспективи їх розвитку. Бізнес-інформ. № 7. 2020.
URL: http://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform2020-7_0-pages174_180.pdf. (дата звернення: 01.12.2021).
12. Загірняк Д. М., Глухова В. І., Кравченко Х. В. Діяльність комунальних підприємств і їх фінансове забезпечення в умовах децентралізації. Ефективна економіка. № 1, 2021. URL : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8528> (дата звернення: 11.11.2021)
13. Загорський В. С. Управління фінансовими ресурсами закладів охорони здоров'я: монографія. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2010. 276 с.
14. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14 травня 1992 р., № 2343-ХІІ // Господарське судочинство в Україні. Судова практика. Застосування законодавства про банкрутство / упоряд. Б. М. Поляков, відп. ред. Д. М. Притика. К. : ІнЮре. 2004.
15. Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного

обслуговування населення». URL:

<https://ips.ligazakon.net/document/T172168?an=1>

(дата звернення: 14.11.2021)

16. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»
280/97-ВР від 21.05.1997 р. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80;>

(дата звернення: 21.11.2021)

17. Іваненко Є. Фінансове забезпечення охорони здоров'я в умовах соціально-економічних трансформацій // Світ фінансів № 3. 2015. С. 71-81

18. Кириленко О. П. Місцеві фінанси : підруч. – 2-ге вид., доп. і перероб.

– Тернопіль : Економічна думка ТНЕУ. 2014. 448 с. URL:

http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/12095/1/Miscevi_finansuPD_2_B5%20%D0%9A%D0%B8%D1%80%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE%20%D0%9E.%D0%9F..pdf (дата звернення: 08.11.2021)

D0%9A%D0%B8%D1%80%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%

BE%20%D0%9E.%D0%9F..pdf (дата звернення: 08.11.2021)

19. Кириленко О. П. Фінансове забезпечення підприємств водопостачання та водовідведення в умовах бюджетної децентралізації. Фінанси України. 2015. №

3. С. 88-101.

20. Кіндзюр О. С. Регулювання інвестиційного розвитку житлово-

комунальної сфери України: дис... кандидата економічних наук: 08.00.03. Львів. 2017.

21. Клименко М. О. Світовий досвід організації фінансування у сфері медичного обслуговування. Чернігівський науковий часопис

Чернігівського державного інституту економіки і управління. Сер. 1: Економіка і управління, 2017.

№ 1. С. 104-112.

22. Місцеві фінанси: підруч. за ред. д.е.н., проф. О. П. Кириленко. 2-ге вид., доп. і перероб. Економічна думка ТНЕУ. Тернопіль, 2014. 448 с.

23. Національна служба охорони здоров'я. URL: <https://web.nszu.gov.ua/>

(дата звернення: 23.11.2021)

24. Обуховська Л.І. Механізми забезпечення діяльності закладів охорони здоров'я в об'єднаних територіальних громадах. Стратегія і тактика державного управління, 2020. № 1—2. С. 26—39.

25. Пархета Л.В. Методи фінансового забезпечення охорони здоров'я в Україні. Международный научный журнал «Интернаука». Серия: «Экономические науки». № 2(10), 2018. С. 39—45.

26. Погорелов В. С. Формування бюджетів територіальних громад в умовах фіскальної децентралізації. Автореферат дис... кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.08 – гроші, фінанси, кредит. ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана», Київ, 2019. 22 с.

27. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» : затв. наказом Міністерства фінансів України від 27 квіт. 2000 р., № 92. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99#Text>(дата звернення: 15.11.2021)

28. Посилкіна О.В., Гладкова О.В. Фінанси та інвестування : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти, 2020. - 262 с

29. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997р. // Урядовий кур'єр. – 1997. – 14 червня.

30. Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності: Закон України від 03.03.1998 № 147 // Відомості Верховної Ради (ВВР), 1998. – № 34. – Ст. 228.

31. Програмний документ щодо охорони здоров'я № 20/01. URL:

https://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0003/463872/UKR-Budgetary-spacefor-health-ukr.pdf (дата звернення: 20.11.2021)

32. Савченко О.Р. Системнофункціональна модель публічного

адміністрування реформування галузі охорони здоров'я. Вчені записки ТНУ імені

В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. Т. 31 (70). № 5, 2020. С. 66—70

33. Сазонець І. Л., Обуховська Л. І. Державне регулювання інституту комунальної власності: особливості та форми. 2019. URL:

http://www.dy.nauka.com.ua/pdf/12_2019/6.pdf (дата звернення: 22.11.2021)

34. Стойко І. О., Форкун І. В. Боргова політика України та напрями її вдосконалення// Фінансові аспекти розвитку економіки України: теорія, методологія, практика : збірник наукових праць здобувачів вищої освіти і молодих учених. Рівненський: ХНУ, 2021, С.96—99

35. Стойко І. О., Форкун І. В. Податкова безпека як складова фінансової безпеки держави// Вісник Рівненського національного університету. Економічні науки, 2018. - № 5(1). - С. 289-292

36. Україна: огляд реформи фінансування системи охорони здоров'я 2016—

2019. Спільний звіт ВООЗ та Світового банку.

URL: [https://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0018/425340/WHO-WB-Joint-](https://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0018/425340/WHO-WB-Joint-Report_UKR_Full-report_Web.pdf)

[Report_UKR_Full-report_Web.pdf](https://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0018/425340/WHO-WB-Joint-Report_UKR_Full-report_Web.pdf) (дата звернення: 20.11.2021)

37. Фінансові аспекти розвитку економіки України: теорія, методологія, практика : збірник наукових праць здобувачів вищої освіти і молодих учених / ред. кол.: Н. А. Хрущ, Р. С. Квасницька, І. В. Форкун та ін. (відп. ред. Н. А. Хрущ). Рівненський : ХНУ, 2021. 190 с.

38. Чорний О.В. Особливості реформ у державній політиці охорони здоров'я в європейських країнах у трансформаційний період: історичні та соціально-економічні аспекти. Публічне управління та митне адміністрування. 2020. № 3 (26). С. 78–82. URL: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2020-3.12>. (дата звернення: 16.11.2021)

39. Чорний О.В. Соціально-економічні аспекти формування та реалізації державної політики реформ у системі охорони здоров'я на сучасному етапі розвитку пандемії в Україні. Публічне управління та митне адміністрування. 2020. № 4 (27). С. 81–85. URL: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2020-4.13>. (дата звернення: 21.11.2021)

ДОДАТКИ

Додаток А

Таблиця А1— Основні принципи реформи фінансування системи охорони здоров'я

Принцип	Суть
<i>Ефективність</i>	Максимальна віддача вкладених коштів, краща якість медичних послуг для пацієнтів, кращі умови праці для лікарів
<i>Прозорість</i>	Недопустимість корупційних схем, відкритість у використанні бюджетних коштів
<i>Фінансовий захист</i>	Недопустимість значних витрат населення у випадку хвороби чи відмова у наданні допомоги у випадку недостатності коштів на лікування
<i>Вільний вибір</i>	Пацієнт може отримати медичну допомогу у тому закладі, що найбільше задовольняє його потреби
<i>Конкуренція</i>	Конкуренція постачальників надасть мотивацію на надання більш якісних послуг, використання економічно ефективніших методів роботи
<i>Субсидіарність</i>	Надання допомоги на нижчому рівні влади, що забезпечить доступність, належну якість та необхідні для цього ресурси

Додаток Б

1

до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25 «Спрощена фінансова звітність»
(пункт 5 розділу І)

Фінансова звітність малого підприємства

. Баланс 1-м Код за на 01 січня 2020 р.

Актив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4

I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	0	0
первісна вартість	1001	0	0
накопичена амортизація	1002	(0)	(0)
Незавершені капітальні інвестиції	1005	0	306,3
Основні засоби:	1010	0	3107,4
первісна вартість	1011	0	8256,7
знос	1012	(0)	(5149,3)
Довгострокові біологічні активи	1020	0	0
Довгострокові фінансові інвестиції	1030	0	0
Інші необоротні активи	1090	0	0
Усього за розділом I	1095	0	3413,7
II. Оборотні активи			
Запаси:	1100	0	1685,9
у тому числі готова продукція	1103	0	0
Поточні біологічні активи	1110	0	0
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	1125	0	0
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135	0	5,3
у тому числі з податку на прибуток	1136	0	0
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	0	0
Поточні фінансові інвестиції	1160	0	0
Гроші та їх еквіваленти	1165	0	1169,2
Витрати майбутніх періодів	1170	0	0
Інші оборотні активи	1190	0	0
Усього за розділом II	1195	0	2860,4
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200	0	0

Баланс	1300	0	6274,1
Пасив	Код рядка	На початок звітнього року	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	0	1428,6
Додатковий капітал	1410	0	3364,3
Резервний капітал	1415	0	0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	0	1481,2
Неоплачений капітал	1425	0	(0)
Усього за розділом I	1495	0	6274,1
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595	0	0
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600	0	0
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610	0	0
товари, роботи, послуги	1615	0	0
розрахунками з бюджетом	1620	0	0
у тому числі з податку на прибуток	1621	0	0
розрахунками зі страхування	1625	0	0
розрахунками з оплати праці	1630	0	0
Доходи майбутніх періодів	1665	0	0
Інші поточні зобов'язання	1690	0	0
Усього за розділом III	1695	0	0

IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	0	0
Баланс	1900	0	6274,1